

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

III. évfolyam 7-8. szám (3. Jahrgang Nr. 7-8.)

A Z St.Gallen — Erscheint monatlich

1971 július - augusztus

Isten embere

Amikor István fejedelem 1000 karácsonyán magát a Szilveszter pápától kapott koronával királlyá koronáztatta és hozzáfogott az egyház- és országszervezéshez, végigszárguldott a keresztény világon a világvég várásának izgalma. III. Ottó császár 1000 körül annyira biztosra vette a világ végét, hogy Szent Adalbert sírjához zárandokolt és így iparkodott méltóképpen felkészülni a világkataklizmára. A chiliaszta rémlátás másfél századdal később még Freisingi Ottót, korának különben egyik legvilágosabban látó és messzetekintő történetbölcselőjét is hatalmába kerítette. István királyt nem ejtette meg ez az általános, alkotóerőt bénító láz. A keleti-nomád fejedelem-ösök rendíthetetlen nyugalmával és a mélyen hívó újkereszténynek a Gondviselésbe vetett feltétlen bizalmával fog neki országa megszerzéséhez, népe megtérítéséhez. Erősen hitte, hogy népének és országának ezer esztendőök mértékével mérte ki Isten az élet-tartamot.

A magyar történelmi és nemzeti lét egyik titka a kérdés: kitől kapta az ifjú király az indítást ebben a szellemi áramlatban a merész és alkotó országszervezéshez és honnan merítette az erőt annak megvalósításához?

Sarolta, István édesanyja keresztény volt. Valószínűleg tőle tanulta meg fia első imádságait és a hit igazságait. De a fejedelem-asszonynak meg kellett osztania férjével az országlás munkáját és gondjait. Gyermekei és így István fia nevelésére aligha is jutott sok ideje. Géza fejedelem még felpogány, csak szükség-keresztény, vállain az országszervezés és központi hatalom kialakításának ezer gondjával és bajával. Így a gyermek Istvánnak hiányzott az élőhitű és vallását természetesen gyakorló édesapa példája a családi légkörben. Talán csak a fejedelem udvarába befogadott néhány nyugati lovag élete szolgált Istvánnak példaképül és az őt tanító papoké, akiknek neveit nem ismerjük.

István 995-ben találkozott Adalbert prágai püspökkel, akinek lángoló hittérítői buzgósa, szigorú aszketikus élete és nagy tudása életére és jövőre hivatására döntő hatással volt. Tőle kapta István az evangéliumok tanítását átélő férfi, az imádság formáin, ízén és izzásain keresztül az Istennel egybeforró, az Ő akaratát, terveit és törvényeit figyelő ember és hitvalló férfi élő példáját, és így vált belőle a népe vezetésére, megtérítésére és megszen-

telésére hivatott *rex justus, pius et pacificus*. Adalbert püspök egyéves esztergomi tartózkodása elegendő volt Istvánnak ahhoz, hogy a látott és kapott életpélda alapjain továbbépítse a maga megcsodált bensőséges, egyedülálló, alázatos istenhitét és keresztény uralkodói felelősségét.

Géza fejedelem a senioratus gyakorlata mellőzésével István fiát tette meg utódjának a nyugati keresztény gyakorlat idoneitas-elve alapján. A még pogány törzsfők, közülük elsőnek Koppány és Ajtony, de Gyula is azon a címen támadtak István fejedelem ellen, hogy Géza és István megkereszteltetésükkel eljárták az uralomhoz való jogot. István fejedelem Koppányt Veszprém alatt, Ajtonyt Marosvár körül és Gyulát az erdélyi Gyulafehérvár körzetében legyőzte. A rajtuk aratott győzelemmel az egész magyar nép közigazgatási, bírói és hadi tekintetben közvetlenül hatalma alá került. Győzelmeivel együtt jutott diadalra a keresztény monarchikus elv a pogány eszmevilág felett. Ennek a diadalnak állandóságát volt hivatva biztosítani a királykoronázás, mely a pogány múltat véglegesen lezárta s jogot adott Istvánnak országa keresztény módra való berendezésére. Ezért küldte el az 1000. év őszén Asztrik apátot Rómába, hogy II. Szilveszter pápától koronát kérjen.

A keresztény fejedelmek a maguk tartományaikban Krisztus Urunk földi művének folytatói, Krisztus vikáriusai, akik Isten kegyelméből uralkodnak. Tehát már többé nem emberi jogforrás — vérségi kötelék vagy hatalmi erő — az uralkodói jogcím, hanem az elhivatottság, mellyel a keresztény uralkodó erényével alkalmassá és méltóvá tette magát a királyi méltóságra. Ezt az alkalmasságot csak Krisztus földi helytartója, az Egyház feje, a pápa ismerhette el. Elismerését korona küldésével fejezte ki. Az Egyház fejétől kapott korona nem pusztá ékszer, hanem a királyi jognak, hatalomnak és méltóságnak, sőt magának a szuverén keresztény állammak jelképe. Mivel ekkor a pápának nem volt világi birodalmuk és független politikai hatalmuk, a tőlük adományozott korona nem jelentett hűbéri viszonyt, csupán az illető uralkodó alkalmasságának, királyi szuverenitásának és politikai függetlenségének elismerését. A koronázás 1000 karácsonyán Esztergomban történt.

István király a koronázással kapott kettős-közjogi és lelki-hatalom ismeretében és bir-

tokában látott országa keresztény elvek szerinti újjászervezéséhez. Egy alig százévesi buzgó térítőesoporttal kellett István királynak végbevennie az Adalbert szerint is pogánysággal erősen fertőzött magyarság megtérítését. Ez István király bensőséges és mély vallásossága, világos apostoli küldetéstudata nélkül lehetetlen lett volna. Élő hite tette alkalmassá a szüleitől örökölt férfierő és tehetség birtokában erre a szinte emberfeletti feladatra. Igen, István az Isten embere volt, tudatos és alázatos szolgálója, törvényeinek képviselője és mert kellett, erőszakos megvalósítója is. Ezt bizonyítják törvényei, egyházhiúsége és ország-lásában mindenütt tanúsított egyéni életpéldája. Aligha is tudta volna csak részben is azt megvalósítani, amit egyház és országszervezés terén létrehozott, ha sokszor és belső szükségességből nem vonult volna vissza esztergomi kápolnája, a pannonhalmi monostor temploma vagy a veszprémi Szt. György kápolna és az egyre szaporodó szentélyek csendjében térdenállva elvégzett imádkozásra. Minden lényeges ténykedése, törvényhozása előtt sokat és bensőségesen imádkozott. Hartvik jegyezte fel róla, hogy mindig úgy jelent meg, mintha Isten fielősége előtt állana.

Vallásossága egyéni, belső Istennel összeforrottságát igazolják nagylelkűsége és irgalmassága az ellene lázadó Gyulával, annak feleségével és fiaival szemben, valamint a Vászoly fiakkal szemben is. Ugyanígy a jótékonysága és a szegények gondozásában egyéni részvétel. Háza és országa nyitva állt minden jószándékú külföldi és oltalmat kereső üldözött számára. István királynak nemcsak mestere, de mindenben eszménye az egész emberiséget megváltó, értük megalázást, szenvedést és halált vállaló Krisztus Úr. Sokszor kér részt keresztijéből és szenvedéseiből is. Kiválasztottságának igazolása életalkonyán az annyi gonddal és felelősséggel utódjának nevelt Imre fia elvesztése és az utódválasztás nehéz keresztje. A szent király életpéldája, alkotásai és emléke változtatta át a Nyugatnak kalandozó eleink iránt érzett régi gyűlöletét a magyarság megbecsülésévé és szeretetivé, mert a keresztény világ megérezte, hogy benne a magyarság fenntartás nélkül Krisztus felé fordult. Népszerűsége és tisztellete az egész középkoron át páratlan. Vagy ötszáz év emlékezik meg róla külföldön és ennyi megemlékezésben nincs egyetlen bántó szó, csak nagybecsülés és tisztelet.

PAULAI KÁROLY

Grecita

Az emberi szellem kápráztató tüzijátéka a görög kultúra. Hogyan juthatott az a kis nép a Kr. e. 5-4 században a humanum ilyen bámulatos kiművelésére? Mint jótékony ár-víz öntötte el a világot. Először Nagy Sándor hellenizmusával. Másodszor a Hellas rabszolgáitól «megfertőzött» Róma hordta szét légióival a termékenyítő pestist. Paul Valéry szerint az európaiság három tényből gyúródott össze: a görög logika, a római jogrend és a kereszténység. A görög mentalitás, agyforma, mely örökségül maradt a mediterrán tájakra, a fehér embert lendítette legtovább. Nem razista fészengés ez. Lehet, hogy csak szerencse dolga, de tény. A nápolyi múzeum antik gyűjteménye bizonyítónan forrázza le korunk be-képzeltégeit is: annak ellenére, hogy műsereinket a Holdra, Vénuszra röpitettük, a technika mögött, ami emberré teszi az embert, tovább nem igen juthatunk.

A nehéz századok alatt ez a világnézési mód is sorvadásnak indult. A megvénült Római Birodalom magától is szétesett. A barbár hordák csak segítettek széttagolni civilizációját. A kereszténység is «bomlasztó» elemként kovászosított. A földi öröme Vénus és Bachus szobrai szívesebben látta összetörve. Közismert a bronz Marcus Aurelius és lovának szerencséje, hogy a milviusi győző Constantinusnak gondolták. A természet fölötti világ ábrázolására nem klappoltak a klasszikus formák. A vízió kifejezésben léphetett elő a természettől távoli vonalvezetésből. Persze, ez nem leértékelés, mert a megrendítő hírt művészetté, nagy művészetté mentette a katakombák ügyellen festőjét. Az elrajzolt kezek-lábak, szemeket bíró figurák új világnézet misztikáját reprezentálták.

A nem könnyen értelmezhető bizánci me-revülés sémákat adott a templomok és kolostorok díszítőinek. Nem a természetet figyelték ihletül, hanem mappáikból prototípusaikat kisebb-nagyobb változtatásokkal fölragyították apszisok és bazilikahajók mozaikozására. Az elsorvadt szellem, mint irtott erdő, jótékony tavaszra várt, hogy a gyökércsonkból újraszütlethessék.

Az olasz reneszánsz a harmadik eláradása a görögösségnek. A gubóból kirágta magát és káprázatos lepkévé szépült. Az Uffizi azonban lecsendesíti a felületet legyintőket, akik termében sétálgatva azt gondolnák: a görögök másolása. Sokkal qualifikáltabb jelenség előtt állunk.

Az első évezred haladtával kipálottak a földből az eltemetődött, elfeledett márványok. A román és gót stílus tömpe azaz meghízott kő-szentjei kivételül a biztos hitnek vagy égbeszárnyaló lendületnek, de faragóik félszeme már ráfeledkezett az elősettenkedő torzokra. Mintázásukban érződik a lopás, azaz az a magatartás, hogy a természet megfigyelése segít az ábrázolásban. A látható, tehát tudott kezeket és lábakat utánzótt ruharedőkbe öltöztetett, anatómiailag hibásan szerkesztett (az akt-tilalom miatt nem tudott) törzsek hordják. Igaz, hogy a megkurított lábszárak, elcsúszott csipők, megnyújtott nyakak önkéntelen, bámulatos kifejezéssé váltak. Az eset-venások közben a Balkánról importált, síkban

tartott ikon és mozaikformák plasztikussá gömbölyödnek. Cimabue. Emberi érzelmek rejlenek föl az Istenanya szemrebbenésében. Gyermekehez hajló földi anya is. Krisztus hieratikus szenttelenségén, fájalmakon túli istenségén átremeg a keresztre szögezett ember szenvedése is. Crocefissok. Az intenzívebb megfigyelés eredményezi az első didergő, szomjas, hallgatódzó, alvásból fölvert Giottoalakokat. Szt. Ferencet is az éledő görög vírus betegíti a farkas, a madarak, nap, hold szerelmesévé. A quadrocenoban válik a fertőzés virulenssé.

Az érdeklődő látásváltozás elvezetett a gre-cita-hoz, görög-módra nézni, érezni, elhelyezkedni a világban. Azaz, nemcsak a földtől megtisztított Apollo és diszkoszvető külsőségeit figyelik, hanem beléjük hatolnak, hogy földérsék a művet létrehozó elvont törvényeket, a görög agyszerkezet szabályait. Nemcsak fölhasználják az oszloprendszert, hanem megfigyelik, hogy bizonyos magasság esetében milyen szélesre kell csiszolniok. Újból rá-letnek az emberi természetnek legharmonikusabb arányelveire: az aranymetszésre. Nem szolgál, vagy rosszulsikerült utánzás folyik, hanem a följedezett kánon alapján tovább-alkotás. A föltámadott görög ízlés segítségével odább jutottak, mint mestereik. Michelangelo nem tartotta magát illetékesnek, hogy kiegészítse a vatikáni torzót, holott anatómiailag messze többet tudott. Piero della Francesca megfogalmazta geometriailag a görögök által csak gyakorlatilag alkalmazott térábrázolást. Görögökből kiindulni és tovább lépni: ez a reneszánsz titka. Ellenpélda: az építészet leg-szomorúbb korszaka, a múlt-századi lélek nélkül utánzó neogótika, mely át nem élt formaelemeket használ.

A klasszikából barokkba lépő «Leokon kinja» megfelel a reneszánszon túl-mutató «Utolsó ítélet» szenvedélyességének. Az el-sajátított metódus logikusan láncszem végéig. Ha a görög alkotásmódot így definiáljuk: a természetből kikristályosított szabályok szerint műalkotássá rögzíteni a látott világot — nemde mennyire hasonlít az impresszionisták törekvéseikhez: egy pillanat benyomása alatt följogott és visszaadott látvány. Valamikor pár ezer év múlva, ha átostályozzák a műtörténet korszakait és nagyobb egységekbe tömörítik az iskolások kedvéért — a nap-jainkkal fog lezárulni «a görög kultúra és el-áradásának kora» című fejezet. (Ha ugyan sikerülnek az elszakadási manőverek.) Túl-zásnak látszó állítás? Dürer és Raffaello közötti Alpok-nagyságú differencia konszonanciává válik, ha kínai festő társaságába helyezzük őket. Egyedi és nemzeti különbségeik ellenére az alkotás módjában testvérek maradnak.

A nagy rombolók, akik szeretnék elszámolni egyszer s mindenkorra a 25 század értékeit s lerakni a hold-ember művészetének (sokak szerint már nem is művészet, mely lassan elhal) új logikáját; pl. egy Picasso — a mes-gyén állók természete szerint — tele vannak görög reminiscenciákkal.

Az emberiség lázas organizmusában a vallás is szenved a körtüneteket. Századok lerakó-

dásai olykor lényeggé merevedtek. Sem ad-minisztrációs elleneszközök, sem az öskeresz-tény külső formáknak visszakérdőzése, hanem az ízlés valódiságának visszaállítására hozza meg az egyházi megújódást. Belülről, a lélek mélyéből fakadóan. Modern főnökönre rá-támadtak társai a rendi regulák nevében. Nem emberfaragta tételek, hanem az evangélium az egyellen mérce, a tetteinket irányító elv. Saj-nos, általában a legnagyobbhangúak megre-formálnák a hegyi beszédet is.

A pápa 400 művész társaságában ilyesféle-képpen védekezett. A múltban együtt dolgoztunk. Mostanában elidegenedtünk. Mi vétet-tünk gyámkodásunkkal. A jövőben csak az az igényünk, hogy a művész lelke mélyéig keresztényé váljék s utána művészkedhet sza-badon. Egyéb beleszólásunk nem is lehet és fölösleges is, mert ihletett forrásból a mai em-bernek megfelelő művészet fog születni.

Assisiben Don Giovanni sokak megbotrán-kozására ateistát bízott meg az utolsó vacsora megfestésére. A piktör becsületes ember volt. Mestersége megbecsülése kényszerítette, hogy olvassa az evangélium idevágó szakaszát. A tömény lélekábrázolás, a tanítványok és mes-terük viszonya, a létkör ábrázolhatása többet igényelt. Sokat szemlélődve, az egész könyvet ismételtén átolvasva szaladt el egy év, két év. Megszületett a mű s alkotója hívóvé vált.

Az evangéliumi ízlés az új tavasz ígérete. Az újra följedezett régi szellem ámulatában megformálni napjaink kereszténységét. Nem az öngazolásra kitekert deformáció. Grecita. Christianita. A Krisztus módján gondolkodni és élni megtalálása.

PROKOP PÉTER

Az EURÓPAI SZABAD MAGYAR KONGRESSZUS

Dálnoki Veress Lajos elnöklete alatt a szak-bizottságok képviselőinek bevonásával elnök-ségi ülést tartott. Örömmel állapította meg, hogy a strassburgi megalakulás hírének nem-csak az európai, hanem az öt kontinensen szétszórt magyarság körében és a külföldi sajtóban is pozitív visszhangja volt.

A Külföldi Kapcsolatok Bizottságának el-nöke, Dr. Stankovich Viktor beszámolt az európai nemzetközi szerveknél a magyarság érdekében tett különféle lépésekről. Ezután koordinálták további kapcsolatok felvételét az egyes országokban. A többi bizottság képviselői is beszámoltak a megalakulás óta végzett munkájukról, valamint az új menekültek sor-sának enyhítésére, a nácizmus külföldön élő magyar áldozatainak a német kormány részé-ről történő kártalanítására és a Szovjetunióba elhurcoltak, valamint az otthon bebörtönöz-öttek szabadonbocsátása érdekében teendő lépéseket beszélték meg.

Elhatározták az ESzMK további kibővíté-sét, melynek részleteiről az őszi teljes ülés dönt. Külön foglalkozott az ülés az európai magyar ifjúság kongresszusi képviselével, valamint a női képviselő kérdésével.

A ülés résztvevői az elnök vezetésével este megjelentek a németországi Központi Szövet-ség által rendezett nürnbergi Dürer emlék-ünnepen.

Árvíz után

Essenben alakult a múlt esztendőben az erdélyi árvízkárosultak támogatására egy bizottság. Sokan felfigyeltek rá, sokan támogatták nehéz munkájában. Eddig még nem látott napvilágot egy hivatalos jelentés sem, amely az elért eredményeket ismertetne volna. Most hivatalosan a sajtó rendelkezésére bocsátotta adatait. Nagyszerű, majdnem egyedülálló kezdeményezés a magyar emigrációban. A kezdeményezők munkája nem szünt meg, csak a vámentes segélyküldés ideje zárult le.

A múlt esztendő májusában mindenkit megdöbbentett a hír. Gyorsan és váratlanul jött, a méretek nagyságát nem is tudtuk az első pillanatokban teljesen felfogni; Romániában csaknem minden folyó eltépte a gátat és órák alatt akkora kárt okozott, hogy a hírközlő szervek alig tudtak az eseményekkel lépést tartani. Aki máskor a természeti csapásokat csak megszokásból tudomásul vette, tavaly az ismert földrajzi nevek hallatára, Maros völgye, Szamos partja, Küküllő vidéke, vagy Erdély valamelyik kis jelentéktelen folyója, jobban felfigyelt.

A tragikus kárt legjobban azok érezték, akiket az áradat magával ragadt, vagy valamilyen formában közelebbről szemléltek és tapasztalták a rohanó víz kegyetlen erejét. Az elsősegély természetesen volt és ebből nemcsak a helybeliek, hanem több külföldi szervezet is kivette részét. Még csaknem minden arcon ott ült a rémület és már repülőgépek, vagy teherkocsik vitték a legszükségesebb dolgokat, élelmet, ruhaneműt.

Ma már nem számít égiségű ritkaságnak, ha szenvedő emberek megsegítésére megszűnik minden határ, fátyl borul a történelmi ellentétekre és a népek közötti megértés szellemében a segítő kezét a bőr színétől, vagy a nyelv idegen hangzásától függetlenül ki nyújtjuk.

Nyolcan összefogtak

A lüktető gazdasági élet kíméletlen rohamában, ennek a humánus gondolatnak jegyében, megalakult Essen városában a Romániai Árvízkárosultak Segélyező bizottsága. Egy teljes egészében magyar kezdeményezés, hiszen a három alapító tagnak — Avar Imre és Uzonyi István mérnöknek, valamint Mikó György katolikus lelkésznek — egészen közeli kapcsolata van Erdélyhez.

A kezdeti adminisztrációs lépések után a kis sejt komoly, életképes szervezetté alakult, túllépte a Ruhr-vidék határát, Hollandiából Tüski István ref. lelkészt, Braunschweighből Székely Gizella újságírónt, Hannoverből Nagy Ernő ref. lelkészt, Mühlheimből Vidék Attila jogi tanácsadót és Stuttgartból Szőke Jánost is megnyerte a nemes mozgalom számára.

Rengeteg bizottság alakult már az emigrációban, kisebb-nagyobb eredménnyel. Éppen ezért nagy körültekintésre, rengeteg egyéni kapcsolat kihasználására volt szükség, hogy a mozgalomból ne csak egyesületesdi játék, hanem tényleges segítség legyen. Kötetekre való levelezés indult meg, számos sajtófelhívás látott napvilágot, közelre és távolra sok telefonbeszélgetést közvetített az automata. Megszületett az eredmény is: nem várt lehetőség bontakozott ki a segély gyakorlati lebonyolítására, Száraz betűkkel nem lehet kife-

jezni a Bizottság tevékenységét (nem egy munkaadó felmondással fenyegetőzött, ha az adminisztrációt az irodákból irányítják!), az adakozók, a ruhagyűjtők, vagy a zsákokat cipelők áldozatkészségét!

Többen segítettek

A Braunschweigi és Düsseldorf-i Vöröskereszt és Wolfenbüttel város erkölcsi támogatása mellett látványos lendülettel kialakult az adakozók nagylelkű tábora is.

A legtekintélyesebb pénzádományt a Generale Diakonale Raad, Utrecht, Hollandia adta;

- a Nemzetközi Caritas, Bécs, a freiburgi, a stuttgarti és az esseni Caritas,
- az Amerikai Árvízalap (Flood Victims Fond, Clendora, California),
- a Thyssen család Mühlheimből,
- a református és evangélikus egyházak Hannoverből és Észak-Németországból, a katolikus Főlelkészség Münchenből, a magyar hívek és szervezetek gyűjtéséből, a Svájci Caritas természetbeli adományából,
- a Nyugat-Német kormány támogatásából,
- és nemes adakozók márkáiból

a Bizottság 160.000 DM-val és 11 pótkocsis, 2,5 tonnás nagy és 3 kis teherautó természetbeni küldeménnyel tudta segíteni az árvíz-károsultakat. (Takaró, gumicsizma, ruházati cikkek, varrógépek, röntgengép és orvosság.)

A segély 700 köbméter anyag, forgalmi értékét legalább 900.000 DM-ra lehetett becsülni, amely összeg meghaladja a romániai érték szerint a 10 millió lejt. Elsősorban a nyugdíjas és sokgyermekes árvíz-károsultak kaptak a segélyből.

A rendelkezésre álló pénzüsszegekből fedezni kellett az adományok Erdélybe való szállítását, sok új cikk beszerzését és a kísérők (minden szállítmánynál átlag három ember) személyi kiadásait.

A segély elvi kérdése

A kiosztás Erdélyben a «Rumänien Heute» 1970 június 6. folyóirat alapján a leginkább árvíz-sújtotta területeken történt. A statisztika összeállítása szerint egyedül Szatmár megyében többet pusztított az árvíz, mint Moldvában és Oltániában, a Duna-delta vidékén együttvéve. Elsősorban a nyugdíjas és többgyermekes árvíz-károsultak, nemzetiségre és felekezetre való tekintet nélkül kaptak a segélyből.

A Bizottság kiküldöttjei már a szállítmány indulása előtt leutaztak Erdélybe, a helyszínen szemlét tartottak, tárgyaltak a hatóság embereivel és a megérkező teherautók blom-báit csak az ő jelenlétükben lehetett eltávolítani. A kiküldöttek az adományok kiosztásánál minden alkalommal jelen voltak. A ki-

osztás a romániai hatóságok támogatásával és a helyi szociális hivatalok aktív segítségével történt. Ez a kapcsolat, különösen az akció kezdetén jó volt, a Bizottság elgondolásait magukévá tették és a megvalósításban közreműködtek. Később ez a kapcsolat romlott.

Hol kaptak a segélyből?

Szatmár megye kapott három nagy és egy kis teherautó adományt,

Maros megye a második legsújtottabb vidék három nagy és egy kis teherautó segélyt,

Máramaros megye egy nagy és egy kis teherautó szállítmányt,

Kolozs megye és Dés környéke kettő és fél nagy teherautó hasznos ruhaneműt,

Szilágy megye egy nagy teherautó és Fehér megye egy kis és egy fél nagy teherautó segélyt kapott.

Többszöri próbálkozás ellenére Hargita megyébe nem sikerült az illetékes hatóságoktól engedélyt kapni, hogy a Bizottság az ottani árvíz-károsultaknak is támogatást nyújtson. A helyszíni vizsgálat és a statisztikai adatok szerint ez a megye is súlyos károkat szenvedett az árvíz idején.

Befejeződött-e az akció?

Nem! A Bizottság a vámentesség megszűnése ellenére folytatja munkáját. Az ideális cél több helyen a wolfenbütteli példa lehetne. A város Uzonyi István mérnök kezdeményezésére Szatmárnémetivel testvérvárosi (Patenschaft) viszonyba lépett, amelynek Erdély felé konkrét eredménye is van. A kulturális és a sport élet terén is lehetőségek nyílnak. Ettől függetlenül Wolfenbüttel máris ajándékozott Szatmár megyének több tenyészállatot és egy gyógyfürdő üzemeltetéséhez szükséges vízpumpát.

Eredmény lenne bizonyosan, ha több helyen hasonló kapcsolat valósulna meg. Ilyen keretben lehetőség nyílhatna a kulturális kapcsolatok elmélyítésére.

A segélyakciók kiküldöttjei minden alkalommal tapasztalták az erdélyi nép vendégszeretetét. Bizonyára felejthetetlen emlék maradna minden nyugati turista számára, ha ebbe a keretbe a megunt tengeri nyaralások helyett a sátrat ezúttal nemcsak a Balaton mellett, hanem valahol a Maros és Küküllő partján, vagy éppen a Kárpátok valamelyik gazdag történelmi emlékekkel telt völgyében vernék fel.

SZŐKE JANOS

EURÓPAI MAGYAR PAPI LELKIGYAKORLAT

1971 aug. 16. hétfő estétől aug. 20. péntek estig

Színhelye:

Innbruck, Haus der Begegnung Tschurtschenthalerstr. 2, a Canisianum közelében). Tel. 27869 (Innbruck sz. 05222).

A lelkigyakorlat vezetője:

Msgr. Mester István, Rómából.

Jelentkezés:

legkésőbb júl. 25-ig, Marosi László címén: A-Spittal/Drau, Kapellengasse 15.

A katolikus értelmiségi mozgalom fél évszázada

50 éves a Pax Romana

Idén júliusban ünnepli fennállásának fél-évszázados jubileumát a «Pax Romana», hivatalos nevén a Katolikus Nemzetközi Értelmiségi Mozgalom, és ennek diáktagozata; a Katolikus Nemzetközi Diákmozgalom.

Történeti sorrendben a Diákmozgalom alakult meg először, 1921 július 19-én a svájci Fribourgbán. Huszonhárom nemzet csatlakozott a kezdeményezéshez, köztük Magyarország is. Hazánk így alapító tagja a mozgalomnak, és már az első években olyan aktívan vette ki részét a munkából, hogy az 1923 évi nemzetközi Pax Romana kongresszus megrendezésére Budapesten kerülhetett sor.

*
*
*

Az alakulás olyan korszakban történt, amikor mindenképp tudományos és intellektuális körökben idegenkedéssel tekintettek az Egyházra; a konzervativizmus és a maradiság szimbólumát látták benne, a haladás kerékkötőjét. A Nemzetközi Pax Romanának közelmúltban kiadott jubileumi írásai meglepéssel mutatnak rá arra, hogy ezen a téren azóta változás történt. Az Egyház viszonylagos elszigetelésének felszámolásában a Pax Romanának természetesen szerepe volt. VI. Pál pápa mondotta 1968 november 25-én a Pax Románához intézett beszédében: «... ez a bátor szervezet, mely az első világháború után alakult, előfutára volt a többi nagy katolikus szervezetnek. Értékeljük érdemeit az egyetemi művelődés területén, nagy munkáját a katolikus elvek megerősítéséért a modern gondolkodás keretében, és tudjuk, hogy milyen szolgálatot tett ezzel mind a diákoknak, mind a professzoroknak, segítve őket a hithez való eljutásban, a hit megtartásában és elmélyítésében.»

A Mozgalom történetét három szakaszra szokták osztani. Az első 1921-től 1939-ig, a II. világháború kitöréséig; a második 1945-től 1961-ig, a Második Vatikáni Zsinat kezdetéig; a harmadik 1961-től napjainkig.

*
*
*

A magyarság mindhárom történelmi szakaszban derekasan kivette részét a munkából.

Az első korszak nemzetközi munkatársaira talán leginkább az 1928 évi London-Cambridgei kongresszus témája jellemző; «A modern világ szelleme és a katolicizmus szelleme». Már a cím is kifejezi, hogy itt ellentétéről volt szó, és a kongresszus célját ennek az ellentétnek áthidalásában látta. Egy másik jellegzetes vonása ennek a korszaknak, hogy a Pax Romana ekkor még — miként maga az Egyház is — legalább is külső megnyilvánulási formáiban, «európai intézmény» volt. Annak ellenére, hogy az 1921-es alakuló kongresszuson három nemeurópai ország is jelen volt; Argentína, Jáva és Egyesült Államok. Ez az időszak a gyarmatok korszakára esik, és a kereszténység az ázsiai és afrikai országokban még az «importált», «nyugati» kereszt-

ténység bélyegét viseli magán. A Pax Romana apostoli munkája sokban hozzájárult ennek a helyzetnek megváltoztatásához azáltal, hogy az afrikai és ázsiai tagszervezeteket nem helyezte a kereszténység címén egyúttal a «nyugati kultúra» gyámkodása alá is.

Ezekben az években, vagyis a két világháború között két magyar tagszövetsége is volt a Nemzetközi Pax Romanának; a Katolikus Magyar Diákszövetség, és az Americana. A munka azonban kezdetől fogva nem államhatárok szerint, hanem nemzetiségi alapon folyt és így a felvidéki és erdélyi magyar katolikus értelmiségi és diákcsoportok is szerves részét képezték az egységes magyar mozgalomnak. A felvidékiek és az erdélyiek haladó és modern szelleme nagy nyereséget hozott az összmagyar Mozgalom számára.

*
*
*

A II. világháború évei érthetően stagnációt jelentettek a munkában. Nemzetközi méretekben 1945-ben lendül fel újra a munka. Magyarországon természetesen — mint erre majd rátérünk — másként alakult a fejlődés. Világméretekben a második korszakot az jellemzi, hogy a gyarmatok megszűnnek és az «importált kereszténység» helyére az afrikai és ázsiai népek keresztény önállósága lép. Az ezekben az években tartott nemzetközi kongresszusok témái is ezt a tényt tükrözik vissza. Ugyanakkor fokozódik a természettudományok által felvetett problémákkal való konfrontálódás. Két jellegzetes téma ebből a korszakból; «A népességprobléma erkölcsi és társadalmi vonatkozásai» (Velence, 1953) és «Élő hit a technikai-tudományos világban».

Erre a korszakra esik a specializált nemzetközi titkárságok megalakulása a Mozgalom keretében 1951-ben; a Tudományos Kérdések Titkársága, a Mérnökök és Közgazdászok Titkársága, a Művészek, a Pedagógusok, a Jogászok, a Gyógyszerészek titkárságainak létrejötte.

A magyar mozgalom persze nem tarthatott lépést ezzel a rohamos fejlődéssel. 1945 után egy ideig Magyarországon is történtek még kísérletek a katolikus diákmunka folytatására, a fokozódó egyházüldözés azonban véget vett a reményeknek. 1950-re minden katolikus értelmiségi és diákszervezet megszűnt. A külföldre menekült diákok és diplomások kint folytatták a munkát. Már 1947-ben megalakult a Magyar Katolikus Diákok Szövetsége, 1950-től lényegében évenként került sor Nyugateurópában magyar Pax Romana konferenciákra és kisebb találkozókra. Az elbukott 1956-os magyar Forradalom nyomán a katolikus magyar értelmiségiek és diákok újabb hulláma érkezett Nyugateurópába és 1959 március 25-én Louvainban alakul meg a magyar Pax Romana mai szervezeti formájában, és mint ilyen a Nemzetközi Pax Romana Mozgalom teljesjogú tagjai sorába veszi fel. 1959 óta minden évben van magyar Pax Romana kongresszus, átlagban 100-150 résztvevővel.

A nemzetközi mozgalom harmadik korszaka a II. Vatikáni Zsinat megnyitásától számítható, és ennek a maig is tartó korszaknak jellegzetessége; a zsinat szellemének átvétele és terjesztése. Ezekre az évekre esik a három nagy enciklika kiadása; «Pacem in terris», «Mater et Magistra», «Populorum Progressio». A Harmadik Világ problémái igazán most kerülnek az érdeklődés homlokterébe. Másik ugyanennyire fontos vonatkozások; az ökumenikus gondolat térhódítása és az ifjúság problémáira való fokozott koncentráció. Jellegzetes téma ebből a legutóbbi korszakból a lyoni kongresszusé (1966); «A keresztény diákok és értelmiségiek felelőssége a zsinat-utáni Egyházban», vagy az 1967-es bochumi találkozóé; «Diákok a változó társadalomban».

Mint a nemzetközi úgy a magyar Pax Romana Mozgalom is a zsinat utáni szellem tematikai hordozójává válik. A magyar kongresszusok témái; «Isten országa a modern világban» (Königstein 1964), «A magyar katolicizmus tegnap és ma» (Peterberg 1965), «Megújuló Egyház» (Luxemburg 1966), «Ember a technikai és szekularizált kultúrában» (Bad Honnef 1967), «Kereszténység és Kultúra» (a tizedik, jubileumi kongresszus, Róma 1968), «Ifjúság és forradalom» (Hengelo 1969), «A holnap kereszténysége» (Puchberg 1970). Az ökumenikus munkából a magyar mozgalom sem maradt ki. Legutóbbi kongresszusunkat közösen rendeztük meg protestáns testvéreinkkel mint Magyar Ökumenikus Találkozót, a svájci Sionban, 240 résztvevővel. Az elkövetkezendő hónapokban és években a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom az ökumenikus tevékenység egyik fontos feladatának tekinti.

*
*
*

Milyen tervekkel tekint a jövőbe a nemzetközi Pax Romana, a második félszázad küszöbén? Idézzünk a Fribourgbán működő Nemzetközi Titkárság «Ma és holnap» c. jubileumi kiadványából; A nemzetközi mozgalmat három vezérlő gondolat hatja át.

1. Vallási megújulás és a II. Vatikáni Zsinat által megindított reformok realizálása.

2. Az igazságtalan társadalmi és gazdasági strukturák elleni küzdelem nemzeti és nemzetközi méretekben. Nevezetesen az igazságtalan jövedelemelosztás, a gazdasági kizsákmányolás, a faji megkülönböztetés, a burkolt vagy közvetlen politikai elnyomás elleni küzdelem a «Populorum Progressio» szellemében.

3. Az ifjúsági mozgalom és lázadások pozitív aspektusainak tanulmányozása és a generációs hézag áthidalása.

*
*
*

Milyen módon segíti elő a Mozgalom ezeket a célokat a megvalósítását? Nemzetközi találkozók és kongresszusok rendezésével, regionális illetve világméretekben. Nemzetközi szakértői szimpóziumok szervezésével, infor-

mációgyűjtéssel és véleménycserével, s mindent együttműködve más nemzetközi keresztény szervezetekkel. Ide tartozik még a speciális akciók szolgálatának létrehozása (mint a Fribourgban 1969-ben létrehozott Külföldi Diákszolgálat), különböző folyóiratok kiadása (a fribourgi «Convergence», a montevideói «Vispera», a hongkongi «Orient»). A most rendezendő jubileumi kongresszusok is ezekkel a jövő feladatokkal kívánnak foglalkozni. A nemzetközi Pax Romana Mozgalom diáktagozata Fribourgban július 8-tól 17-ig, az értelmiségi diplomástagozat ugyanott július 13-17-ig tanácskozik majd. Július 18-án lesz a Mozgalom ötvenéves fennállásának jubileumi ünnepe. Ezután a résztvevők Rómába zárandokolnak, ahol VI. Pál pápa fogadja a katolikus értelmiségi delegációkat, köztük a magyar Pax Romana képviselőit is.

A második félszázad küszöbén a Magyar Pax Romana büszkén gondolt vissza arra, hogy ott volt az alapulánál, ma is tagja a Nemzetközi Mozgalomnak, és örömmel tekint a jövőbe azzal a töretlen szándékkal, hogy a Pax Romana szellemében továbbra is munkálkodjék Isten országáért a mai világban.

DR. TARGONSKI — DR. HORVÁTH

KÖSZÖNET

A Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom (Pax Romana) vezetősége és tagsága az 50 éves jubileum alkalmából szeretettel köszönti Msgr. Dr. Pfeiffer Miklóst, a Mozgalom nesztorát, az 1921-es magyar delegáció tagját. A hűséges jóbarátért, a mozgalom «Miklós bácsijáért» legyen hála a Gondviselőnek. A sok szeretetért, fiatal lelkéért és bölcsességéért tisztelet és hála. Isten éltesse őt a gazdag életért!

Magyar Cserkész-tábor Kastl bei Ambergnél

A magyar Cserkészszövetség európai kerületének müncheni magyar csapatai Szent István első királyunk születésének ezer éves évfordulója alkalmából

SZENT ISTVÁN JUBILEUMI NAGY-TÁBORT

hirdettek meg 1971 július 24-től - augusztus 7-ig, a festői szépségű Kastl bei Amberg közelében.

A cserkész-tábor három altáborral működik majd:

«Székely-altábor» — kiscserkészeknek 7-éves kortól — a bärenhofi cserkészházban (erre jelentkezhetnek szórvány cserkészek is 10-14 éves korig);

«Alföld» leánycserkész-altábor a kastli erdőben, — leánycserkészek részére;

«Palóc» fiúcserkész-altábor ugyancsak a kastli erdőben, — cserkészek részére.

Mindhárom táborra szeretettel hívják meg a müncheni cserkészek más európai magyar csapatok vezetőit, tagjait.

A Szent István Zárandokház

— «a magyar önérték és becsület ügye»

Szent István születése és a magyar kereszténység ezeréves jubileumára elkészült Rómában a Szent István Zárandokház. Fáy Erzsébet nagy áldozatkésztséggel felépítette az épület két szárnyát, sok más jótévő erkölcsi és anyagi támogatása biztatást adott, hogy a telek megvásárlására, az épület harmadik szárnyának megépítésére és a teljes ház felszerelésére szükséges összegeket is elő tudjuk teremteni. Így láttunk neki, nagy optimizmussal, hogy a Szent István által alapított zárandokházat, mely egykor a Szent Péter bazilika tövében, a mai sekrestye helyén állt és 1776-ban lebontásra került, születésének ezeréves évfordulójára újjáépítsük.

Mi a Zárandokház célja, rendeltetése?

1.) A Zárandokház magyar támaszpont, befogadó és eligazító központ akar lenni minden magyar számára, aki Rómába jön. Segíteni akar a legkülönbözőbb helyzetekben: nyelvi nehézségekben, a pápai kihallgatások előkészítésében, az Örök Város vallási és kulturális értékeinek megtekintésében. A Zárandokház hivatása, hogy a magyarok római tartózkodását szellemi és lelki élménnyé tegye.

2.) A Ház magyar kulturális központ akar lenni. Könyvtárban összegyűjti az emigráció szellemi alkotásait, kiadványait, hogy azokat az utókor számára megőrizze. A Ház levéltárában kapnak helyet az emigráció legfontosabb dokumentumai, hogy feledésbe ne menjen annak a sok alkotásnak emléke, melylyel a magyar név becsületét külföldön öregbítette.

3.) Tanulmányi háza lesz a speciális kiképzésre az emigrációból Rómába érkező fiatal papoknak és lelképásztori központja az olaszországi magyar kolóniának és a 25 éve ki nem fogyó menekült táboroknak.

4.) A Zárandokház, végül, a magyar önérték és becsület ügye is: Szent István korában az elsők között voltunk, akiknek zárandokházuk, nemzeti templomuk, otthonuk volt az Örök Városban. Ezer év után ide-

genbe kellett mennünk, ha keresztény tradícióink szerint akartunk ünnepelni.

A Szent István jubileumának és a római zárandokház felépítésének időbeli egybeesése alkalmas arra, hogy elgondolkoztasson. Az utóbbi évtizedekben csak rombolták a szent-istváni keresztény alapokat, intézményeit csorbították, szellemét elnyomni, száműzni igyekeztek. Ha Szent István alakja, életműve, keresztény világnézete még eszménykép számunkra, jubileuma alkalmából mit tehetnénk mást, minthogy elveit felszítjuk, elmélyítjük saját életünkben és előmozdítjuk ezeknek megvalósulását is.

S ha Szent István az akkori körülményekhez mérten csodálatos messzelátással fontosnak tartotta, hogy népét Rómához, a kereszténység központjához kapcsolja és ennek érdekében zárandokházat létesített az Örök Városban, hogyan hagyhatná közömbösen az ő eszméihez ragaszkodó magyarságot alkotásainak felújítása? Túlzott optimizmus, hogy Szent István jubileumi évében kifejezzük azt a reménységet, hogy a külföldön élő több mint egy millió magyar közül akad majd 15-20 %, aki megértéssel és áldozatkésztséggel siet a Szent István Alapítvány segítségére, hogy a Zárandokházat terhelő több mint 150 ezer dolláros adósságot letörleszthesse?

Legyen segítségünkre, hogy ez a reménység valósággá lehessen! Szent István nevében jövőnk, az ő művére kérünk, nem kevesektől sokat, hanem sokaktól keveset, hogy így egysebbe forrva, minél többen mondhassák a római Szent István Házat sajátjuknak!

A Szent István Alapítvány nevében köszönöm eddigi segítségét és kérem további támogatását!

A Szent István Alapítvány Elnöksége
Msgr. Dr. MAGYARY GYULA
Protonotárius-kanonok
pápai prelátus, e. h.

AZ ADOMÁNYOK BEFIZETHETŐK:

Ausztriában: postai befizetőlap, Scheckkonto Nr. 9.244 «Bankhaus Schelhammer u. Schattera, Wien» (Subkonto Nr. 14.400 Caritas Internationalis — Sankt Stephan Pilgerheim, Rom).

Németországban: postai befizetőlap, Konto Nr. 2787 86 «St. Stephans-Verband E. V. in 6 Frankfurt 1».

Olaszországban: Banco di Roma, Agenzia Nr. 4, Konto N. 13021 «Casa Santo Stefano, Roma» vagy pedig postai befizetőlapon Nr. 1/27705 «Fondazione S. Stefano d'Ungheria, Roma».

Svájcban: postai befizetőlap, Postscheckrechnung 17 - 7667 in Fribourg: «Szent István Alapítvány, Róma».

Más európai országokban: a magyar lelkészknél.

Tengerentúli országokból: az adományokat csekken vagy Money Order útján közvetlenül a Zárandokház címére; vagy: Banco di Roma, Agenzia Nr. 4, Konto N. 13021 «Casa Santo Stefano, Roma» bankátutalással szíveskedjenek küldeni.

A római Szent István Zárandokháza Msgr. Dr. Pfeiffer Miklós közvetítésével begyűlt összegek:
1970 végéig: 368.30 Sfr.
1971 január: Zürichi M. Nőegylet 100.— Sfr.
júniusban: Kosaras T. Goldach 20.— Sfr.

Hanke K., Olten 5.—
Keszthelyi Jenő, Breitenau 50.— Sfr.
Honti József, Horgen 10.— Sfr.
Deér Edmund, Goldach 25.— Sfr.
Fieni Csálád, Bern 20.— Sfr.

BETŰSOROS KIMUTATÁS

a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium javá ra 1971 jún. 15-ig begyűlt és megajánlott
pénzadományokról: (Baukonto 1956 Nr. 3030301):

	\$	DM.	Sfr.		\$	DM.	Sfr.		\$	DM.	Sfr.
Ágoston István, Carauge, Sv.		90		Erdély A. dr., Genf, Svájc		25		Kovács Nagy Violetta, Hattersheim		30	
Árendás Lajos, Brüsszel,		70		Erőssy G. József, Cleveland	10			Kozta Gergely, St.Gallen			20
Aggteleky Béla, Genf			20	Fábián Károly dr., München (200)		400		Kredenbuschné, özv. br., Weidling (br. Apor Gábor emlékére)		1000	
Aigner Lajos dr., St.Gallen			10	Faller Andrásné, St.Gallen			10	Krizsán György, Lund, Svédország		30	
Ambrus Kálmán, St.Gallen			30	Faller László, Düsseldorf			50	Kugler Margit dr., Liechtensteig, Svájc			100
Ambrus Sándor, Rorschach, Svájc			20	Farkas István, Haar 2 bei München			30	Kukorelly P., Chéne-Bourg, Svájc			90
Ambrus Szaniszló, Frankfurt	175			Farkas István, Stockholm			100	Küri Miklós, Kulmbach			50
Antal István, Heiden, Svájc			10	Fehérvári József, W-Heidelberg, Ausztrália, (Tollas T.-on keresztül)	50			László Frigyes, Weinfelden, Svájc			20
Bachoné, Rocky River, USA	100			Fejes István, Zollikon, Sv.			10	Laczkó István, Gossau, Sv.			20
Bagi Lajos dr., Lausanne			1000	Fienni Judith, Bern, Svájc			20	László Ignác, Goldach, Svájc			10
Balas, Cleveland, USA	10			Filipp Gábor dr., Fechingen			1000	László Julius, München			600
Bánkay László v., Renens, Sv.			50	Flégler András, St.Gallen			100	Lengyel Sándor, St.Gallen			5
Baranyai G. dr., Zürich			100	Fodor Tamás, dr., Basel (75)			9	Lévay Hilda, Landstuhl			100
Beeskey Katalin, Torslanda, Svédország			300	Földesi István dr. és Neje, Bludenz (300)			700	Licky Louise Anne grófnő, München			30
Benedek Árpád, St.Gallen, Sv.			10	Gáspár Pál dr., Göteborg			795	Losonc Sándor, Kempten			100
Berta András, Huskvarna, Svédország			25	Gáncs László, Goldach, Sv.			15	Luthier A., Berche, Sv. (30)			90
Bertényi György, St.Margarethen, Svájc			10	Gonda Margit, Genf			30	Magurányi Sándor, Randwick, USA	25		
Bikfalvi A., Lich			500	Ghéczy Iván, Sevelen, Sv.			30	Magyar István			215
Blaskó Ferenc és Neje, Collingsville, USA	500			Göncz Gábor, Heerbrugg, Sv.			20	Magyar József dr., Chicago	100		
Bogár Andor, Grosserlach			130	Gutay László, Lafayette, USA	100			Maksay István, Lausanne			5
Bogdán Miklós dr. és Neje, Staretschwil, Svájc			300	Győrik Sándor, Goldach, Sv.			10	Markl István, St.Gallen			100
Bogyay Tamás dr. és Neje, München			100	Hackradt Irene, Hannover			60	Mathe v. Ursula, Hamburg (600)			1200
Bokor Géza v., Malmö, Sv.o.,			20	Halász Julianna és László, Cleveland, USA	50			Maurer J. G., Renens, Svájc			30
Bokor Kálmán dr., Bümpliz, Svájc			20	Halászy Sándor, St.Gallen			25	Mednyánszky László, Beusheim			50
Böröcz József, Thalwil, Sv.			10	Hanyecz Károly, St.Gallen			30	Merinov Viktor, St.Gallen			50
Budai Gézáné, Cincinnati, USA	10			Hartmann und Mittler Cég, Augsburg			150	Merkler Johann, Worm-Abenheim			100
Bukovy Ethel, Montreal, Kanada	15			Haut Josef, Türkheim			150	Mező Lajos, Youkenrs, USA	25		
Buzás Sándor, dr., Augsburg			100	Harvilla Miklós dr., St.Gallen			20	Misángyi Ottó dr., St.Gallen			20
Csanjó, Schaffhausen, Svájc			20	Hidvéghy László dr., Wil, Sv.			5	Miskolczi Gyula, Yarvaville, Ausztrália	10		
Csánk, Genf, Svájc			30	Horváth Endre, Büchler, Sv.			10	Molnár Család, Renens, Svájc			30
Csánk István dr., Lausanne			5000	Horváth István, Bern, Svájc			25	Molnár Steve, Cleveland, USA	15		
Cseh Zsigmond, Chéne-Bougeris, Svájc			25	Horváth László, Bregenz, Ausztria			300	Mondada J. Kornél, Arth-SZ, Svájc			5
Csere Zoltán, Cleveland	10			Irányi Béla dr., Grindelwald, Svájc			5000	Mórocz István OFM,			1000
Cserkúti László, Lauterach, Ausztria			20	Jády-Wiss József, St.Gallen, Sv.			25	Mórocz egyházközsége			1000
Csikós Károly, Lausanne			25	Jakatics István, Diepoldsau, Svájc			20	Muhi Antal, St.Gallen			30
Csikós Mária, Levente, Lausanne, Svájc			30	Jonescu István, Ingolstadt			50	Müllner Johann, Mannheim			75
Csonka Ferenc, München			75	Jörg Ilona, München			30	Nádor László Albert, Hemmeringen			30
Czódor István, Hamburg	1000			Kabdebóné, Cleveland, USA	10			Nagy Erich, Offenburg			30
Darányi György, Köln			30	Kabdebó János, Dillingen			50	Nagy György, Bern, Svájc			20
Dávid Gyula, Caracas, Venezuela	400			Kállay Tibor v., Netra			500	Nagy László, Genf, Svájc			30
Dehrer Leo, Neu Isenburg	100			Kalmár R., Lausanne, Sv.			30	Németh Lajos, St.Gallen			30
Deér Ödön, Goldach, Svájc			25	Karácsonyi Mátyas, Luterbach, Svájc			25	Nyíró Lajos, Rorschach, Sv.			20
Deréki M. Therese, Harff, Ausztria			25	Karola Dezső, Gustavsborg			300	Nógrády Gyula, Bischofszell, Svájc			10
Dick Gábor, Oslo, Norvégia	100			Kertész Csilla, Garfield, USA	25			N. N., Alberta, Kanada			357
Domahidy István, Lausanne			30	Kincses Károly, Oberhausen (20)			60	N. N., Genf, Svájc			21
Dombóvári Ferenc, St.Gallen			5	Kiss György József, Kelsterbach			1000	N. N., Mannheim			1200
Dóra Dezső, Ingolstadt	100			Kisfaludy B. M. dr., Marin - NE, Svájc			90	N. N., BRD			112
Döme András, Caracas	20			Király-Berei Mária, Adliswil, Svájc			10	N. N., Svájc			10
Dózsa de Adrienne, Caracas	50			Koleszár de Judith, Caracas	100			N. N., St.Gallen- Linsebühl,	10		20
Dusendschon F., Genf, Svájc			30	Koroknai Imre, Toronto, K.			60	Obrinesak Paul, Cleveland			10
Ehr László v., Säckingen	100			Kovács Lajos, Rapperswil, Sv.			20	Olah Ferenc, London			85
Ember Sándor dr., Zürich			10					Ott József, Schorzberg			85
								Ördögh Imre, Thundorf, Sv.			20

A nagylelkű adakozók felsorolását követ-
kező számunkban folytatjuk.

Szociális gondolkodás ideológia nélkül

VI. Pál pápa «Octogesima Adveniens» kezdetű legutóbbi apostoli levele két lényeges követelményre hívja fel a figyelmünket: a szabadságra és az új társadalmi rend felépítésére irányuló tevékeny együttműködésre.

Ebből a két követelményből néhány lap és folyóirat arra következtetett, hogy a pápa a kétezer éves katolikus Egyházat a baloldali politikai kurzus vonalára akarja állítani. Mások azt írták, hogy a liberális kapitalizmus és a marxista szocializmus közt a középútat választja. A marxistáknak viszont az volt a «benyomásuk», hogy a pápai levél a marxizmusból csak az ateizmust veti el. Tehát a keresztények nyugodtan együttműködhetnek olyan marxista mozgalmakkal, amelyek nem vallásellenesek, de ragaszkodnak Marx társadalmi és gazdasági elveihez és politikájához: a termelő eszközök szocializálásához és az osztályharchoz, mint a permanens forradalom kifejezőjéhez. Mondanunk sem kell, hogy ezek az elképzelések olyan messze állnak a pápa apostoli levelétől, mint az evangélium az osztályharcotól illetve a szeretet a gyűlölettől.

Nem az anyagi jólét a mérvadó

Az Egyház szociális tanítása megköveteli az emberi személy jogainak, szabadságának, földi és az örök boldogságának elismerését. A ki nyilatkoztatás szerint Isten az embert arra rendelte, hogy uralkodjék a földön. Ezzel együttjár, hogy a föld javai fölött az igazság és jog mértéke szerint rendelkezék. Az isteni parancsban: uralkodjatok a földön, benne van az is, hogy a föld javaiból mindenki részesüljön. Annyit szerezzen, amennyire saját magának és családjának szüksége van a tisztességes emberi megélhetéshez. De az igazságosság eme követelményeit az Egyház nem a gyűlölet eszközével, hanem az emberi méltóság és jogok érvényesítésével kívánja megvalósítani. Az államnak nem az a feladata, hogy gyűlölje a magántulajdonnal rendelkező polgárait, hanem hogy a magántulajdon szociális rendeltetésének érvényt szerezzen. Megrendszabályozza törvényeivel azokat a birtokosokat, akik visszaélnék javaikkal, kizsákmányolják alkalmazottaikat, megakadályozzák, hogy a munkások emberi méltóságukkal bekapcsolódjanak a termelésbe és felelősséggel végezzék munkájukat. A pápa apostoli levele kiemeli, hogy a termelésben való felelősségvállalás az emberi személy fejlődésének követelménye. Ezzel együttjár, hogy a munkásoknak lehetőséget kell adni arra is, hogy résztvegyenek az üzem életének irányításában, a termelési tervek kialakításában és a jövedelem igazságos elosztásában. Az Egyház szociális tanítása szerint a munkaadónak elő kell mozdítani, hogy a munkások magántulajdonhoz jussanak. Akár részvény, akár lakás vagy más ingatlan formájában szerezzenek tőkét maguknak.

De ez még nem minden. Az Egyház nagy súlyt helyez arra is, hogy olyan új társadalmi és gazdasági rendet alakítsanak ki, melyben az ember erkölcsi és vallásos értékeit is megbecsülik. Szabadságát tiszteletben tartják. Ezeket az értékeket az Egyház az anyagi értékek-

nél is többre tartja. XXIII. János pápa «Mater et Magistra» kezdetű enciklikájában kijelenti:

«Nemcsak a termelt javak fölosztásában kell az igazságosság törvényét megtartani, hanem abban is, hogy milyen körülmények közt megy végbe a termelés. Az ember természetében gyökerezik ugyanis, hogy amikor a termelő munkát végzi, módja legyen a felelősséget is vállalni a teendőért és a munkában a maga személyiségét gazdagítani. Ebből következik: ha a termelési rendszer és az üzemek berendezése a dolgozók emberi méltóságát veszélyezteti, vagy felelősségük tudatát tompítja, avagy a szabad kezdeményezést elnyomja, az ilyen gazdasági rend ellenkezik az igazságossággal még akkor is, ha nagyon bőséges a termelés és a javak elosztása méltányosan történik.»

Ideológia nélkül

A marxizmus talaján álló szocializmusnak világnézete a materializmus. Ez azt jelenti, hogy számukra csak az anyag létezik. Az anyagból alakul ki a világegyetem és az élőlények, köztük az ember is. A fejlődésben lényeges szerepet játszik a környezet. Ezen az alapon gondolják ezek a mozgalmak, hogy a környezet megváltoztatásával együttjár az ember megváltozása is. Ha tehát a marxista párt magához veszi a hatalmat, megszünteti a magántulajdon, az embert beállítja az új gazdasági környezetbe, ez átalakítja őt. Az osztályok megszüntetése és a közös termelés kialakítja az emberben az új, a szocialista öntudatot, mely nem ismeri többé a személyi méltóságot, minden gondja a társadalomra irányul. Meggyőződése, hogy előbb a társadalom számára kell megteremtenie a jólétet, ha maga is jól akar élni. Nos, erre a világnézetre a valóság adja meg a választ. A Szovjetunióban már legalább két nemzedék nőtt fel a szocializmus iskolájában, de a személytelen új ember még nem született meg. Sőt a rendszer vezetői is villákról, személyes jólétről gondoskodnak a társadalmi jólét megteremtése előtt.

Tévesnek bizonyult a liberalizmus ideológiája is, mely a szabadságot többre értékelte az emberi jogoknál és arra számított, hogy a szabad verseny jelenti majd az ember boldogságát. A valóságban ez lett a lényeges emberi jogok temetőjévé, a kizsákmányolás melegágyává. Ez lett az eredménye a kereszténységtől elszakadt néhány mozgalom politikai uralmának. Miért volt szükség rá, hogy az emberi méltóságtól idegen ideológiákat kovacsoljanak maguknak és a politikai hatalmat arra használják fel, hogy a népeket ezekbe bele kényszerítsék? Sok keserű tapasztalattól mentették volna meg a népeket, ha az ideológiák helyett az evangélium emberképéhez ragaszkodnak és olyan gazdasági és társadalmi rendet teremtenek, mely lehetővé teszi az emberi méltóság fejlődését és megbecsülését.

Az egész ember számít

Érdekes, hogy egyes politikai mozgalmak még akkor is kísért a marxizmus, ha hivatalosan elszakadnak tőle. Ezt tette a nyugat-

német szociáldemokrata párt is a godesbergi programmal néhány évvel ezelőtt. De amióta a liberálisokkal koalícióban kormányoz, azt tapasztaljuk, hogy nincs érzéke az emberi értékek iránt. Meg akarja könnyíteni a választ, a magzatelhajtást, szabaddá készül tenni a pornográfiát, stb. Hirdeti, hogy az erkölcsi értékek védelme nem a törvényhozás feladata. Az iskolákból kiszorítja a humánus nevelést. Csökkent minden téren az emberi szellem jogainak védelmét. Az a benyomásunk, hogy az embert változatlanul anyagi lénynek tekint. Intézkedései arra irányulnak, hogy az ember biológiai életműködését, ösztöneit szabaddá tegye. A szellemi, az erkölcsi, a lelki embert sem becsüli. Legalábbis ez a benyomásunk a sűrűn elhangzott, fondorlatosan megfogalmazott nyilatkozatokból. A szabadságot a romboló erők felszabadítására használja, míg az emberi méltóság követelményeit, az erkölcsi rend és törvények tiszteletben tartását tabunak minősíti. Ebben a romboló hadjáratban a szellemi, lelki Európát alázzák meg. De úgy látszik, sok európai ezt nem akarja észrevenni.

Az új baloldal nyíltan a gyűlöletet hirdeti. Nem is olyan régen fiatal tüntetők Nyugatnémetországban hadat üzentek annak a törekvésnek, mely a munkásokat fokozatosan be akarja építeni az üzem gazdasági életébe. Lehetővé akarja tenni számukra, hogy résztvegyenek a termelési tervek előkészítésében, teljesítményeikkel arányosan részesedjenek a jövedelemből és részvények útján az üzem tulajdonosainak sorába lépjenek. Ehelyett a fejlődés helyett az új baloldal az osztályharcot sürgeti. A gyűlölet fokozására fordítja tevékenységét. Kérdés, hogy az európai népekben maradt-e annyi szellemi és lelki erő, hogy a problémákat az emberi méltóság jogainak alapján oldják meg. Olyan új társadalmi és gazdasági rendet hozzanak létre, melyet nem a gyűlölet, hanem a keresztény Európa szelleme alakít. Ennek az új rendnek megteremtését szolgálja az Egyház szociális tanítása.

FÁBIÁN KÁROLY

MAGYAR ISTENTISZTELETEK BÉCSBEN

Mivel a magyar turisták legszámosabban Bécsben fordulnak meg, közöljük az ottani magyar szentmisék időpontját, a gyónási lehetőséget és a lelkészek címét.

Szentmise van vasár- és ünnepnapon:

I. Singerstr. 7.	P. Dr. Radnai	11 h.
II. Mexicopl. 12.	Msgr. Dr. Gianone	9 h.
XI. Kaiser-Ebersdorf	Dr. Soltész	11 h.
Traiskirchen tábor	P. Szollár	10 h.
	A hó első vasárnapján	
	a plébánia-templomban.	

Magyar gyónatás: A Stephansdomban minden szombaton, továbbá első csütörtökön és pénteken 16.30 - 18.30; egyébként a magyar istentiszteletek előtt.

Lelkészi iroda: Wien I., Stephanspl. 5/3/2; felfogadás 9 - 12 h. Tel. 52-00-222.

Máriacelli magyar zarándoklat

Ez évben a máriacelli magyar zarándoklatot szeptember 4-5-én rendezzük. Szt. Margit halálának 700-éves jubileumáról emlékezünk meg, az ő engesztelésének szellemében. A zarándoklat vezetője dr. László István püspök, magyar apostoli vizitátor. Az ünnepi szentmisét dr. Opilio Rossi c. érsek, bécsi apostoli nuncius pontifikálja. A szentbeszédet Dr. Merle Tamás, domonkos perjel, fribourgi e. tanár mondja.

A zarándoklattal kapcsolatban nem érdektelen Máriacell sok magyar vonatkozása közül néhányról megemlékeznünk, éppen akkor, mikor egyesek a búcsújárások szükségességét, sőt még a létjogosultságát is kétségbevonják. Szt. Margitnak is van egy kis képe a bazilika Szt. István kápolnájában. A mennyezetben a stukkók között négy magyar szentnek a képét találjuk: Szt. László — Szt. Imre — Szt. Erzsébet — és Szt. Margitét. Közöttük van asszisi Szt. Ferenc. Az idén emlékezünk meg a Wesselényi összeesküvésről. Egyik tagját, Nádasdy Ferencet a bécsi régi városháza udvarán fejezték le. Ennek az emlékére alapították a bazilika egyik kápolnáját az Esterháziak az ugyanesak lefejezett Szt. Katalin tiszteletére.

A bazilika tizenkét oldalkápolnája közül négy magyar alapítású: a Szt. Imre — sorrendben — Szt. István, Szt. Katalin és Szt. László. A két legszebb oltár a kápolnasorok végén Szt. Benedéké, a bazilikát gondozó bencések alapítójáé, és Nagy Lajos kedves szentjéé, Szt. Lászlóé. Ezekben a kápolnában a mennyezetstukkók aranyozottak és az oltáron szobrok állnak ezüstlemezekkel borítva. Szt. László kápolnájában van eltemetve Szelepesényi György esztergomi érsek, aki 1685-ben halt meg Nagyszombatban. Mivel akkor még nem lehetett Esztergomban temetkezni, Máriacellbe hozatta magát a nagy Máriatisztelő prímás és Szt. László kápolnájában temették el. Gyönyörű vörösmárvány síremléke az oltárral szemben van kriptája fölött; «Vándor, akit imádkozni tanítottunk, imádkozzál érettünk» felírással. Ebben a kápolnában vannak felállítva a kommunista elnyomás alatt élő népekért felajánlott gyertyák is. Mindenegyes osztrák tartomány munkás-

ifjúsága imádkozik egy-egy elnyomott orszá-
gért. Burgenland Magyarorszá-
gért. Berlin nyugati részének hívei is el-
helyeztek ebben a kápolnában egy kétágú
gyertyát. Évenként elzarándokolnak Máriacell-
be, hogy ők is imádkozzanak a kettészakított
város egyesítéséért. Az egyik nyugatberlini
plébánia templomában pedig a máriacelli
kegyszobor másolata van elhelyezve az egyik
kápolnában.

A máriacelli és egyáltalán minden búcsú-
járóhelyi zarándoklatnak az egyik célja az,
hogy imádkozzanak ezeken a helyeken, ame-
lyeket az Isten különösen kitüntet az ott el-
hangzott imádságok meghallgatásával, sőt eso-
dákkal is! Természetesen csak akkor, ha az
imádkozónak erős hite van. Az első román
templomot a morva Henrik örgróf építtette
hálából gyógyulásáért, mert az Isten meg-
hallgatta imáját. Ezért van a szobra a főbe-
járat előtt jobbra, mint első alapítóának.

A másik szobor a bejárat mellett Nagy
Lajos királyunkké, a második alapítóé. A
gótikus templom építése az ő nevéhez fűződik.
A kegykápolna is az ő ajándéka. A főbejárat
domborműve a két alapítót ábrázolja. A Szűz-
anya mellett balra térdel a morva örgróf a
feleségével, jobbra pedig Nagy Lajos a képpel,
amelyet imameghallgatásáért ajándékozott a
templomnak.

A tatárjárás idejében ismerkedhetek meg
őseink Máriacellrel. Hallva az itteni imameg-
hallgatásokról, balkáni hadjárata alkalmával
a celli Szűzanyát kérte a király, hogy a nagy
túlerőben lévő törökökön győzedelmeskedjék.
Győzelme után a magával hordozott Mária-
képet — Andrea Vanni olasz festő képét —
hálából a celli templomnak ajándékozta. Ez
a 600 éves kép ma is megtalálható a kinc-
tárban levő ezüst oltáron, barokk keretben.
Az oltárt Mária Terézia, a nápolyi királyné
lánya ajándékozta a templomnak.

Mivel a gótikus kápolna Nagy Lajos aján-
déká, annak pártázatán is ott van az ő és
felesége, Erzsébet feje, az osztrák korona
felett. Még a barokk részben is megőrizték
a hagyományokat és a főoltár melletti pár-
kányzaton jobbra és balra megtaláljuk az

alapítók, Henrik és felesége, Nagy Lajos és
Erzsébet domborművű alakjait.

A sekrestye melletti fal egyetlen képe a
nagy Mária-tisztelő nádor és feleségének:
Esterházi Pálnak és Tököli Évának képe. A
17. században 58-szor zarándokolt, nehezen
járható utakon, Máriacellbe, hogy imádkoz-
zék hazája sorsának jobbrafordulásáért, a tör-
öktől való megszabadulásért. A szemközi
falon négy kép volt: kettő Morvaország fő-
városával, Brünnel, kettő a 17. századi ma-
gyar főváros, Pozsony képével. Bárhova né-
zünk a templomban és kincstárban, minden-
hol magyar emlékekkel találkozunk. Még a
temetőben is itt porladó magyarok sírjait ta-
láljuk. Utoljára Esterházi Móricot temették
ide, aki magyar földben — Máriacellben —
akart nyugodni.

Ha hosszú évszázadokon keresztül szük-
séges és hasznos volt, akkor most is az, hogy
zarándokoljunk és imádkozunk az Istenanyá-
hoz, hogy szabadítsa meg árva népét az isten-
telen pogányságtól, mentse meg a magyar
ifjúságot a vallási közönyösségtől és erősítse
meg a hitükben ingadozókat. A Szűzmáriás
magyarok erős hitével és rendíthetetlen biza-
kodásával kell imáinkkal ostromolnunk az
egyet meghallgatásért. Ma is sok fiatalember
zarándokol gyalog, nagy hegyeken keresztül,
hogy áldozathozatalukat felajánlják a Szűz-
anya oltáránál engesztelésül bűneinkért és
kércseink meghallgatásáért.

A világ legárvább népe századokon keresz-
tül nagy szeretettel járt Máriacellbe. A bazi-
lika és a vidék szépsége, a kegyhelyen bősé-
gesebben áradó kegyelem táplálta és erősít-
tette őket küzdelmeikben. Nekünk is nagy
szükségünk van erre, amikor az egész világ
és egyház, hazánk is legnagyobb válságát éli.
Kell, hogy az önkéntes fogságban élő Primás
példája lebegjen szemünk előtt, külföldön élő
magyarok előtt. Nekünk is kell áldozatot hoz-
nunk és imádkoznunk pusztuló fajtánkért.

Ezért hívunk szeretettel mindenkit, vallás-
különbségre való tekintet nélkül, minden
évben, szeptember első vasárnapján, a mária-
celli zarándoklatra. Az idén újra jelentkeztek
Nyitra-környéki magyarok, a jugoszláviaiak
mellett.

SÜMEGH LOTHAR

300 bécsi magyar a Mariabrunn-i zarándoklaton

Bécs nyugati szélén, az Autobahn közelé-
ben, üdezőld hegyek tövében fekszik Maria-
brunn. A kegyhely közel ezeréves, s Boldog
Gizella — Szent István özvegye — csodás
gyógyulásával vette kezdetét. Ennek emlékét
hirdeti a templom mellett lévő kút és számos
festmény a templomban. Az évszázadok fo-
lyamán sok magyar imádkozott és vezekelt
ezen a helyen. Ezt a tiszteletreméltó szokást
újították fel május 23-án a bécsi magyarok,
amikor közel 300 hívő töltötte meg a temp-
lomot. Szent István ereklyéjét a templom előtt
a papság és a hívek fogadták. Beliczey Miklós
így köszöntötte az ereklyét:

«István király a magyar nép egységének
megteremtője és a magyar állam megalapítója

a valóságban lényegesen több volt, mint egy
vezetésre teremtett fejedelem, vagy mint egy
nagytehetségű államférfi. Talpig keresztény,
evangéliumi szellemű Krisztuskövető volt, a-
kit nemcsak politikai bölcsessége, hanem még-
inkább hívő meggyőződése indított arra, hogy
népét a kereszténység útjára vezesse. Így lett
István a magyarság első szentje és királya.

Szent István keresztény magyarsága sors-
döntő volt az utána következő ezredévre nem-
csak politikai hovatartozásunk, de kulturális
fejlődésünk tekintetében is. Fennmaradásunk
puszta ténye és hogy a magyar nép a művel-
ődés útján sem maradt el a vele nyugaton
határos haladó nemzetek mögött, az nem
utolsósorban ennek köszönhető.

Ez a hely, ahol most állunk, István király
hitvese, Boldog Gizella királyné élettörténete
által teremt egészen különleges kapcsolatot az
itt lévő magyarok és első királyunk között.
Hő óhajunk, bárha ez a kapcsolat is a ma-
gyarság erkölcsi erősödését szolgálja.»

Az ünnepi szentmisét öt pap koncelebrálta
és Msgr. Közi-Horváth prédikált. Boldog Gi-
zella érdemeit és lelki nagyságát méltatta.
Mély hitéből kivirágzott erényeit mindenkor
— tehát ma is — érvényes példaképként állí-
totta a hallgatók elé.

Ebéd után a közeli bájos hegyek-völgyek a
ceserkészek vidám játékától és a hívek dalaitól
visszhangzottak.

R. T.

Jelek a hírekben

Egy kor lelkét nem világrengető események tükrözik vissza elsősorban, sokkal inkább azok a kis jelek, melyek a napisajtó jelentéktelennek látszó hírei mögött húzódnak meg, de amelyek előkészítik egy-egy kor felemelkedését, avagy hanyatlását, sokszor pusztulását. Újságokban tallózva bukkantam az alábbi hírekre, melyeket ha lassan és elgondolkodva olvasunk, egészen biztosan meglátjuk bennük és mögöttük a mai ember arcát.

Szabadság

Egy milánói bíróság döntése alapján joga van egy fodrásznak arra, hogy kliensét csak félig borotválja meg és utána sztrájkba lépjen. Ugyanez a bíróság megfíltotta a fodrászüzlet tulajdonosának, hogy fegyelmi lépéseket tegyen ez alkalmazottja ellen. Megokolás: «Az ilyen pillanatnyilag elhatározott sztrájk jogos, mert egy be nem fejezett borotválás nem befolyásolja az egyén életét, biztonságát és szabadságát!»

Talán másképp döntött volna a bíró úr, ha egy hirtelen sztrájkba lépő figaró szappanos és félig megborotvált képpel zavarta volna ki az utcára, vagy ha döntésében nem jogokat emleget, hanem az örök erkölcsi törvényt veszi figyelembe; amit nem szeretnénk, hogy az emberek neked cselekedjenek, te se eselékedd másoknak!

343 prominens asszony

a francia film, színház és kultúra világából nyíltan bevallotta a sajtóban, hogy igenis, ők már követtek el magzatelhajtást. Céljuk, hogy kikényszerítsék a tilalom eltörlését. A francia nők után csakhamar szólásra emelkedtek a «prominens» német asszonyok is. Több mint 200 tett hasonló «önvallomást» egy képeslapban, hasonló céllal. Ez önvallomások magas erkölcsi és szellemi színvonalának jellemzésére csak egyetlen argumentum álljon itt a sok közül: «Mindenki azt csinál a hasával, amit akar!»

A Német Orvosok Szövetsége viszont legutóbbi (június végén) megtartott kölni közgyűlésén éles hangon fordult szembe ezzel a könnyelmű és léha felfogással. Minden terhesség-megszakítás — mondták az orvosok — megsemmisítése már meglévő életnek, tehát gyilkosság. Aggodalmuknak adnak kifejezést nyilatkozatukban, hogy manapság milyen szegyetlen (!) módon vitatkoznak a BTK tiltó paragrafusa fölött. Hisz utóvégre itt létről és nem-létről van szó. Az élet mindenkié magáé, tehát senkinek, még az életet kihordó anyának sincs joga és szabad rendelkezése más élete fölött.

Ha a lelkiismeret szava meghalt az emberben, mi jó várható még tőle? «...egy kor lelkét mindig a nőitől kapja!» (Mécés L.) Micsoda szörnyű eltévelyedése az embernek, ha a szeretetre és gyöngédségre teremtett női szív ilyen léhán és felelőtlenül — a szabadság nevében — jogot követel emberi élet megsemmisítésére! S ebben «prominens» asszonyok

adják a hangot, akikre a többiek föltekintenek, mint eszményképekre.

Szalón - bolsevisták

A legjobb jellemzést e korjelenség berlini válfajáról egy 20 éves diákleány adta. «Bizony hogy léteznek ezek az akarhatnám divat-marxisták! Alighogy maguk mögött hagyták az érettségit s fölkerültek a főiskolára, máris kitűnő orral megszimatolták, hogy honnan is fúj a szél! — s pironkodva, no meg hihetetlen felületességgel igyekeznek megszabadulni polgári származásuktól, de természetesen anélkül, hogy lemondanának a belőle származó kényelemről. Azok a fiatalok, akik rokonszenvéket nemrég még papájuk bankszámlája szerint osztogatták, most a Berlin-Tempelhof-i repülőtérre megérkezve gyorsan besurrannak egy W. C.-be, hogy felvegyék az otthon még lenézett, de itt obligált kordbársony-nadrágot. Majd a 19-es busszal a Kurfürstendamm-ra mennek s egy butikban megveszik az ugyan-csak obligát ballont; vagy micisapkát, mert így egyszer s mindenkorra védve lesznek politikai érzelmeik iránt érdeklődő kellemetlen kérdések és esetleges támadásokkal szemben. Azután berendezkednek popszínekkel bemázolt diákszállásukon s hozzákezdenek, hogy a számukra konzumgyanus embereknek bebizonyítsák, mennyire befolyásolhatók, miután a zoknijuk színéből megállapították, hogy ezek szegények, mennyire vergődnek a monopol-újka-lizmus hálójában.

Én megfigyeltem ezeket a holiday-proletárokat: este 10, fél 11-től az egykori mosókonyhára emlékeztető harmadrendű csapszékben sápanyú sörük mellé szegényes zsíroskenyeret rágunk, miután otthon előbb már elfogyasztották tükrötjás, piritóskenyér, vaj és lazacból álló vaesorájukat. A muzikbox szolgáltatja mellé a zenét, melyből egy szegény idegbajos, aki valószínűleg a kapitalista rendszer hatása alatt nyomorodott meg, — nagy recsegés és ropogás közepette szüntelenül ezt harsogja rekedt hangján világágg: «Tedd tönkre, ami téged tönkretesz!» — Ismerem e diákokat, akik exkluzív munkaközösségben tettség szerint manipulálják a viták hangulatát, de fölszólalásaikhoz csak kétféle bevezetést ismernek: «En, mint marxista...» és: «A polgári társadalmi rendszer...»

Kábítószer

A mai ember élni akar. Élni és élvezni. Mikor azonban már semmi sem jelent számára élvezetet, akkor kábítószerhez nyúl, — mert felejtieni akar: önmagát, lelki nyomorúságát, az élet ürességét és hiábavalóságát.

«1970-ben New Yorkban 1154 emberéletet oltott ki a kábítószer. Ez áldozatok fele 23 évnél fiatalabb volt.»

«1965 óta a kábítószer-beteg fiatalok száma a Rajna-vidéken megkétszereződött. Több mint 500 került be zárt intézetbe elvonókúrára, köztük 13-14 éves gyerekek is.»

A kábítószerrel elkövetett bűncselekmények száma Németországban ugrásszerűen emelkedik. Amíg 1969-ben még csak 4761, az elmúlt évben viszont már 16.104 ilyen bűncselek-

ményt regisztráltak. A 16.188 hatóságilag leplezett tettesből 6373 18 és 21, 4451 pedig fiatalkorú (14 és 18 között) és 67 gyerek (14 év alatt) volt. Ez azt jelenti, hogy a tettesek kétharmada fiatal. A ténylegesen elkövetett kábítószer-bűncselekmények száma azonban a felderítettek többszöröse.

Emberi jóság

Köln környékén meghalt az elmúlt év őszén egy idős férfi, aki élete végéig friss jó egészségnek örvendett. Szokása volt, hogy minden délután 3 órakor sétára indult. — A temetés után az elhunyt özvegyét meglátogatta azután egy ismeretlen vak férfi s elmondta, hogy a megboldogult hosszú éveken át minden délután 3-kor, — amennyiben az időjárás megengedte, — becsengetett nála és elvitte magával sétálni. Otthon azonban erről soha még csak említést sem tett.»

Vakot sétára vinni! — kétségtelenül az irgalmasság testi cselekedetei közé tartozik, mégha a Szentírásban nincs is kifejezetten megemlítve. S ezt odaadó hűséggel, napról napra, évről évre s úgy cselekedni, hogy csak az tudjon róla, akivel jót tett s Aki minden jótettét számontart.

«Diese Zeit hat fürchterliche Zeichen — írta egykor Goethe. Vigasztaló tudat, hogy a goethei rettenetes jelek közepette is él még az emberi jóság. A keresztények élethivatása gondoskodni arról, hogy soha ki ne haljon.

MEGYESI ANDRAS

Fehér hajó

Fehér hajó a kék vizen bent áll a kikötőben; s volt otthonod megint izen, mint régen-múlt időben.

Volt bánatod följáj megint, mely veled suhant halkan, míg jártál Nyugat tengerin a múltadnak meghaltan.

Múltadnak meg hiába halsz, mert Ő él tovább benned: távol hajón egy kürt kiált, s a melled ugye szenved.

Látod magad, hogy* integetsz ködökbe tűnő partnak, hisz' minden elmúlt, már mehetsz, hideg hullámok hajt'nak.

Sirály is tőled elmarad, napod más, más az ég is, békülten nézed már magad, s valami rezdül mégis:

Fehér hajó ha kék vizen jelt ad kiáltó kürttel... (Ne félj, csak régi holt izen: volt hazád... Elfoszló messzi halk szavát egy darabig még túrd el...)

BUJDOSÓ BALINT

Események és közlemények

Mannheim. A nagyböjti Misereor gyűjtés 1200 DM-t hozott, amit az otthoni és erdélyi árvízkárosultak javára utaltak át.

Május 15-16-án autóbusszal egy 30 főből álló csoport Burg Kastlban töltötte a hétvégét. A mannheimiekhez karlsruhei és pforzheimi érdeklődők is csatlakoztak. Az elszállásolás a faluban volt, kosztot, amit mindenki nagyon dicsért, az internátus konyhája nyújtott. Harangozó atya a templomtól a konyháig, a hálótermektől a tantermekig mindent megmutatott, és érdekes történeti magyarázatokat adott. Szombaton este a táncsoport bemutatta tudását, ami elismerést váltott ki. Azzal a meggyőződéssel búcsúztunk Kastltól, hogy fiatalitásunk szebb és jobb helyen nem kaphatja meg magyar nevelését.

P. Mórocz István hívei, jóbarátai és ismerősei 25 éves jubileuma alkalmából 1000.—DM-t ajándékoztak a magyar árvízkárosultak támogatására.

Genf - Lausanne.

A Szent László-bücsűn Genf-ben jún. 20-án az ünnepi szentmisén, amelyen rendkívülien nagy számban jelentek meg a hívek, az ünnepi beszédet Dr. Ikvay László mondta. — A szentmise utáni ünnepségen Dr. Czeglédy Pál beszélt Szt. László vitéz lovagságáról.

Lausanne-ban jún. 26-án ünnepi koncelebrációs szentmise volt, mely alatt ünnepi beszédet Mgr. Dr. Pfeiffer Miklós tartott. — A nagyszámú magyar hívő a szentmise után közös vacsorán vett részt a Notre Dame kultúrtermeiben, közös szórakozással éjfélig. A baráti összefogás tisztá jövedelmét az árvízkárosultak megsegítésére, illetve a Kastl-i iskola javára utalták át.

Innbruck. Az Innsbrucki Egyetem aulájában 1971 jan. 29-én sub auspiciis praesidentis rei publicae avatták doktorrá Láng László tanárt, aki jelenleg a St. Johann-i gimnáziumban tanít.

Dr. Láng László 1940-ben született Sopronban. Szülei tanítók voltak. Iskoláit a gimnázium 7. osztályáig Sopronban végezte, az érettségit a Kammer am Attersee-i magyar gimnáziumban tette le 1958-ban.

Az Innsbruck-i egyetemen tanult német és latin szakot, amelyet 1964-ben fejezett be. Azóta a St. Johann gimnázium tanára. — A tanítás mellett tanult és 1970 ápr. 14-én befejezte a történelem szakot a következő disszertációval: A firenzei pap alakja a 15. századbeli toscanai szatírban. — A doktori gyűrűt Franz Jonas államelnök nyújtotta át a doktorjelöltnek. Dr. Láng László ünnepélyes doktorráavatásához ezúton is gratulálunk!

SZENT ISTVÁN ÜNNEPSÉG HOLLANDIÁBAN

A Benelux államok (Belgium, Hollandia, Luxemburg) és Észak-Rajna-Westfalia magyarsága évenkénti Szent István ünnepséget hagyományosan augusztus utolsó vasárnapján tartja.

Az idei Szent István ünnepség időpontja:
1971 augusztus 29;

színhelye:

a hollandiai Maastricht, amely — mint Aachen és Liège — szintén közel van a belga-holland-német határ találkozási pontjához, s így minden irányból könnyen megközelíthető;

programja:

érkezés a maastrichti Sint Servac templomhoz d. e. 11 óráig; 11.15-kor bevonulás a templomba; ünnepi nagymise 11.30-kor; — gyóntatás mise közben és előtte egyaránt; (A Sint Servac templom és a Staargebouw a város központjában van, a Henric van Veldekeoleinen, a Vrijthof mellett. Maastricht minden lakója ismeri és útmutatást tud adni.)
ebéd a szentmise után a Staargebouw vendéglőjében, illetve helységeiben. 40.—belga frankért kapható egy tányér magyaros gulyásleves két db. zsemelével.

Díszgyűlés

délután 3 órakor: zeneszámok, ének, magyar táncok. (Belépőjegy 30.— b. frank). Szünet után 16.30-kor filmvetítés: VI. Pál pápa Fatimában (magyarul beszélő film). A műsor után szórakozás, beszélgetés, tánc.

Szent István születése és a magyar kereszténység millenniumának ezekben az éveiben a Szent István ünnepséget a szokottnál is nagyobb arányokban és buzgósággal kívánjuk megtartani. Reméljük, hogy az idei Szent István ünnepség is olyan felemelő és nagy sikerű lesz, mint az elmúlt években.

Várjuk mindazokat, akik magyarnak tartják magukat!

Königstein. Az évenként szokásos «Kirche in Not» - kongresszust az idén is megrendezik Königsteinben. — Az előadások témája: Christentum und Atheismus Heute — eine Bilanz. A kongresszus négy napig tart, július 29-től augusztus 31-ig.

Jelenkezni lehet az alábbi címen:

Kirche in Not, Haus der Begegnung,
D - 624 Königstein im Taunus

Maradj barátunk!

Szt. László király napján P. Mórocz István magyar lelkész felemelő ünnepség keretében mutatta be ezüstmiséjét Karlsruheban. Minden várakozást túlszárnyalva megtelt a Karlsruhe-Waldstadt-i templom, amikor az ezüstmisés piros, a két szomszéd magyar egyházközség lelkésze fehér és két magyar rendtársa zöld miseruhában lépett az oltárhoz. Egy tengerentúlról jött magyar paptestvérünk piros stóljája a vérző magyar egyházat szimbolizálta.

Váratlanul megbetegedett Dr. Adám György főlelkész helyett a szentbeszédet P. Szőke János stuttgarti lelkész mondta. Beszédében a papi hivatás nehéz útjára mutatott rá, kiemelve azokat a viszonyokat, amelyekkel P. Mórocznak is meg kellett küzdenie. Ezt fejtegetve rámutatott, hogy a szerzetesrendek feloszlása után is, mint gyári munkás, hű maradt hivatásához. Majd 1956 után a hazától távol, a szétszórtságban élő magyarok lelkipásztora lett, olyan összekötő kapocs Isten és az emberek között, amelynek főmozgatója a szeretet. A szónok buzdította a hívőket, szeressék továbbra is lelkészüket, mert különösen a szörvényben élő lelkészeknek szükség van hívei szeretetére.

Erről a szeretetről tanúskodott a több mint 400 magyar hívő, akik a szentmise végén Te Deum-mal köszönték meg Istennek, hogy távol az otthonától magyar lelkipásztor gondjaira bízhatják magukat. Aki vállalta a 250 km-es utat Karlsruheba, az tudja, hogy sokszor milyen áldozatos a lelkipásztor útja. Egy kívülálló megfigyelő egyedülállónak minősítette, hogy ilyen szétszórtságban élő lelkipásztori területről ennyien összejöttek.

Szentmise után a Caritas-Waldheimben a karlsruhei magyar asszonyok bőséges, jóízű ebéddel és magyar borral várták az ünnepelőket. Pohárköszöntőjében P. Nádor Albert (Hannover) a ferencesek török megszállás idejéből származó barát elnevezését magyarázta meg. Ma az ezüstmisés barát ugyanúgy járja a magyar családokat, mint 400 év előtt, ma is barátja a keresztény magyaroknak. Dr. Ritter Márton (Schwetzingen) Dr. Adám főlelkész úr és a németországi magyar papság könyvajándékát adta át. A mannheimi hívek nevében Babich László fából faragott domborművet nyújtott át, amely a Jó Pásztort ábrázolja. Ezt a jelképet látják az Ő lelkipásztorokban is.

Mórocz István atya meghatódva köszönte meg a megemlékezést és ragaszkodást. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy ezt nem az ő személyes ünnepének tekintí, hanem a magyar papságénak. Kérte híveit, hogy így tartsák meg ezt a szép napot emlékezetükben.

Zenés, táncos délután fejezte be ezt a napot. Baráti körben ünnepeltük egy jó Barát 25 éves papi jubileumát.

SENNYEI TAMÁS

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Leh Ildikó dalszerző és Dr. jur. George M. Rosen, ügyvéd, a McDonnell-Douglas repülőgépgyár vezető jogásza, 1971 június 5-én Las Vegasban, (M. külön értesítés helyett.)

DOBOS FOTO – KINO

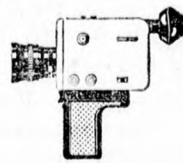
8 München 2 Rindermarkt 16 Tel. 0811/ 240 852

Színes filmek kidolgozását
bárhonnan vállaljuk!

FOTO — EXPORT!

65 éves cég!

1945-ig Győrtől!

Úti emlék

A pihenés, kikapcsolódás és világtárási iránti fokozott vágy, nem utolsósorban az anyagi lehetőségek gyarapodása okozza együttesen azt, hogy újabban milliók kelnek útra a nyári hónapokban.

Sokan emlékeznek a háború utáni utazási nehézségekre. 1947-ben négyen megkaptuk a svéd diákszövetség 3 hónapos ösztöndíját. Bécsi három napos pihenőnk alatt csak göngyölt halat lehetett enni a kedves Zipferbräuban. A lerombolt Münchenben meg sem álltunk, s az átszállásra kiszemelt Karlsruheban egy hotelnek átalakított tömegóvóhelyen aludtunk papírmatracon. Kis rajnai kirándulást tettünk, az autóbusz soffőrnek magyar cigarettával fizettünk. Személyenkint egy csomag volt a taxa. Enni nem lehetett semmit sem kapni, még cigarettáért sem. Így egyik barátunk, ki óvatosan mint mondotta «dús tápértékű csokoládét» hozott magával mindenféle éhenhalás ellen, buzgón ette a csokoládét. De Koppenhágába érve mentőknek kellett kórházba vinni, s megkövesedett bélrendszerét csak buzgó orvosi kezek tudták rendbehozni.

Hát ezek az idők elmúltak. Legalábbis nekünk, kik Nyugaton élünk.

Ne nevéssük ki azonban azon honfitársainkat, kik szerény száz dollárral a zsebükben akarják Európát meghódítani és még sok-sok mindent vásárolni. A magyar hatóságok szegyenye ez a helyzet és alkalmas arra, hogy a magyar turisták jó hírnevét veszélyeztesse, s az ágrólszakadt szegény ember benyomását keltse. Mi segítségük rajtuk jó tanácsokkal, helyes útbaigazítással és kényelmetlenségünk árán is, vendéglátással. S ha valamelyik számunkra már alig elviselhető illatú, valóban borzalmas keltő, büdös Terv-cigarettát szívna áptolt lakásunkban, gondoljunk azokra a hivatlan orosz katonákra, kik 45-ben mahorkát fújtak orrunk alá és mi a Symphonia cigaretta-hoz hasonlítottuk azt a fertelmet...

Inkább mutassuk meg nekik azokat a vívmányokat, melyek, sajnos, a mi szegény anyországnak számára ma már behozhatatlan messzeségben vannak, hogy hidat és gyárat és jöminőségű árut lehet munkaverseny nélkül is, jól fizetett munkabérek alapján is építeni és előállítani. Nem kell hozzá sem a hídverő Gerő, sem pedig «hősi szocialista munka». És mutassuk meg nekik a templomokat is, nem csak a műkincseket, hanem a lélek kincsét is, mikor is ezrek félelem nélkül és felszabadultan imádkoznak és egy nyelven egy lélekkel teszik hitvallásukat Teremtőnk elé.

A templomban, az istentiszteleten otthon érzik magukat, mint ahogyan annakidején mi is boldogan és könnyekkel a szemünkben hallgattuk abban a svédországi kis pincetemplomban a Credo-t ugyanazon a dallamon énekelni, melyen diákkorunkban megtanultuk. Éreztük, hogy otthon voltunk.

ERKEL LAJOS

SZERPAPI SZOLGÁLAT

c. jelent meg az első magyar nyelvű tájékoztató a diakonátusról. Az első számban Dettre László ismerteti a II. Vatikáni Zsinatnak a szerpapságról szóló határozatát. Érdeklődők forduljanak Dettre Lászlóhoz. Címe: 1095 - Lutry (Suisse), 11, rue de Taillepied.

Az élet könyvéből

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK

Ausztriában:

Láng Alexander Walter, Dr. Láng László és Vargha Ágnes fia, 1971 ápr. 24-én, St.Johannban

Belgiumban:

Lavay Patricia, 1971 jún. 26-án, Brüsszelben

Hollandiában:

Hübner Bernard Laurens, H. Tibor és Tóth Zsuzsanna fia, Amsterdamban

Burgering Patrick, B. Hubert és Csányi Fritz Éva fia, Heerhugowaard-ban

Németországban:

Gódi Eszter, G. Antal és Noll Márta leánya, 1971 jún. 10-én, Freiburgban

Czirák Kristina Mária, Alicze, Cz. Béla és Elisabeth Riess leánya, 1971 jún. 12-én, Baden-Badenben

Pogány György András, P. András és Raschka Györgyi fia, 1971 április 6-án, Münchenben

Nyeső András, Ny. József és Stolper I. fia, 1971 jún. 6-án, Konstanzban

Höcherl Ulrich, H. Ferenc Szavér és Molnár Ilona fia, 1971 máj. 31-én, Sonthofenban

Mayerhöfer Gizella szül. Rupták, 73 éves, Karlsruheban

Svájcban:

Sebő Erzsébet, S. Zoltán és Erzsébet leánya, 1971 jún. 27-én, Genfben

Windholz Jean-Marc, W. Tivadar és Rosalia fia, 1971 júl. 5-án, Lausanne-ban

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Hollandiában:

J. J. Reinders és újavárosi Vigh Ildikó, Rotterdamban

Balogh János és Ria de Grauw, Breda-ban

MÜNCHEN ÉS KÖRNYÉKE

magyarsága az ideai Szent István Millenniumi ünnepségre nagy számban jött össze Scheyernben, ahol Szent István király Gizella bajor hercegnővel házasságot kötött.

Mgr. Közi-Horváth József Szent István és Boldog Gizella mély hitét és apostoli buzgóságát állította szentbeszédében példaképül a zarándokok elé. Ők súlyos feladatok vállalásával és teljesítésével ma is példát adnak nekünk. — A szentmise után megtekintették az apátságban lévő magyar emlékeket, majd a bencés házfőnök a szent kereszttel áldást adott a hívekre. Az ünnepségen a kastli gimnazisták táncaikkal gyönyörködtették a résztvevőket, akik Münchenből, Landshutból, Ingoldstadtból, Regensburgból és Bambergből jöttek össze.

HŐSÖK NAPJA BREGENZBEN

Az idén Pünkösöd előtti vasárnapon tartotta a Begenzi Római Katolikus Magyar Egyházközség a Hősök Napját. Igen szép számban jelentek meg a helybeli híveken kívül vendégek Svájcból, Németországból és Liechten-

Németországban:

Karsai István és Balogh Klára, 1971 jún. 30., Hasslochban /Pfalz

Zimmer Rainer és Ámon Magdolna, 1971 ápr. 30-án, Münchenben

Liebe Ingo és Eichhardt Erzsébet, 1971. máj. 29-én, Münchenben

Ugron Imre és Leonor Melo Barbosa, 1971 jún. 19-én, Münchenben

Grosse Karl Ludolf és Tölgyesi Katalin, 1971 júl. 1-én, Wasserburgban

Svájcban:

Rusznayk András és Brühweiler Ruth, 1971 jún. 12-én, Chêne-Bourgban (GE)

AZ ÖRÖK HAZÁBA TÁVOZTAK

Belgiumban:

Bagyary Dezső, 58 éves, 1971 május 31-én, Nivelles-ben

Hollandiában:

Brundelmeier Károlyné szül. Migály Aranka, 85 éves, Berijkben

Franciaországban:

Almásy Barna, 74 éves, 1971 jun. 25-én, Versaillesban

Németországban:

Göcze Lajosné szül. Fölnagy Klára, 63 éves, 1971 május 5-én, Münchenben

Baky Andrásné szül. Bistey Mária, 66 éves, 1971 jún. 1-én, Münchenben

Rotsching Sebestyén, 73 éves, 1971 jún. 26., Münchenben

Géczy Barnabás, 74 éves, 1971 július 2-án, Münchenben

Kovács Mária, 95 éves, 1971 július 7-én, Regensburgban

Svájcban:

Ruszka Péter, 40 éves, 1971 ápr. 11., Genf

Dr. Siklóssy György, theresianista, 68 éves, 1971 jún. 11-én, Zürichben

steinből, sőt Klagenfurtból, Grazból, Münchenből és Salzburgból is.

Az ünnepélyes szentmisét Mgr. Anisits Jenő mutatta be, aki szentbeszédében a hősök életáldozatát méltatta. A hősiesség a vértanúsággal egyenlő. A vértanú a hitéért és meggyőződéséért hal meg, a hős szereteiért, honfitársaiért, a közösségért, hazájáért adja életét.

A szentmise után a Weberbeck szálloda nagytermében volt közös ebéd, amelynek keretében Majoros István nyug. csendőrfőhadnagy köszöntötte Henney Gusztáv vezérezredest, aki válaszában üdvözölte a megjelenteket és köszönetet mondott a nagyszerű ünnepség rendezőinek.

Házasság céljából

keresem komoly lány ismeretségét.

176/25. barna szerszámkészítő.

«Péter» jelige.

6710 Frankenthal,

Flomersheimer-Str. 12. (BDR.)

Kedves Magyar Testvéreim!

Most van ezer éve annak, hogy István király és a magyar egyház született. Ti, külföldi magyarok, e roppant eseményt öt éven át iparkodtok méltóképpen ünnepelni. Az idén szentjeiteket akarjátok jobban megismerni és nemzeti zarándoklatra jöttök Fatimába, amely aug. 9-én kezdődik és egy hétig tart.

Sok áldozatba és fáradságba kerül e vállalkozás, de számos ok késztet rá benneteket. Szent István országa hódoltságban tengődik, a nemzet nagy része az egész földön szét-szórva él s bajokkal a többi népek nem törődnek, de a Boldogasszony közbenjárása hathatós Istennél és ezt akarjátok továbbra is kérni. Ti, magyarok, Fatimában már otthon vagytok: a szép keresztút magyar gyűjtésből épült fel, ott van a hegy tetején István király főséges szentélye, a szobra pedig a bazilikában áll.

E zarándoklat által újra megvalljátok hiteket, példát adtok és lélekben az egész nemzet veletek tart.

A világ mai válsága igen súlyos, döntést sürget, de nincs emberi hatalom, amely azt megoldaná. Azért kérjétek Mária segítségét.

Buzgolkodjatok tehát, hogy minél többen legyenek az idén Fatimában. Isten keze nem rövidült meg és a Szűzanya szíve csodát is művelhet híveiért, ha szilárdan bíznak benne. Erről tesztek majd tanúságot Fatimában.

Szeretettel várlak benneteket s küldöm a Szűzanya Fatimai oltáráról áldásomat:

János, fatimai püspök

FONTOS TUDNIVALÓK A ZARÁNDOKOK RÉSZÉRE:

1. A magyar zarándokok részére feloglalt szállodák a Szentély mellett vannak, így idősebb és beteges zarándokok is könnyen résztvehetnek programunkon.

2. A szertartásokról füzeteket osztunk ki; bennük található a közös imák és énekek.

3. Minden szálloda kap magyar vezetőt, aki nemcsak a portugál és magyar nyelvet ismeri, hanem Fatimában is jól eligazodik.

4. Júniusban kapható lesz P. Kondor Lajos SVD magyar nyelvű könyve: «Századunk reménycsillaga Fatima» címmel; 190 oldal szöveg, közel 40 oldal színes és fekete-fehér fénykép. — A könyv ára: 12.50 DM; 4.— \$.

5. A zarándoklat ügyeiben a legegyszerűbb cím: P. Luis Kondor, Apartado 6, Fatima-Portugal. Telefon: Fatima - 97214; Távirat: Postulacao, Fatima.

RENDESI MÁRIA:

ÉLETERŐNK A SZERETET

c. könyve a zsinati szellem elmélyítéséhez és gyakorlati megvalósításához segít hozzá a tárgyilagos, áldozatrakész emberszeretet és a személyes Isten-szeretet bemutatásával. Megismertet a lelkiélet eszközeivel, önismeretre vezet, elmélykedési anyagot ad.

Ára: 12.— DM. Kapható: Róm. Kat. Magyar Lelkészségen,

D - 8 München, Trogerstrasse 48.

A fatimai zarándoklat programja

- AUGUSZTUS 10 — a magyar zarándokok érkezése a világ minden irányából
13 órákor — ebéd (a hotelokban) 20 órákor — vacsora
21.30 órákor — magyar szentmise a jelenési kápolnában
- AUGUSZTUS 11 — a magyar zarándokok érkezése
7.30 — 8.00 — 8.30 — 9.00 — 9.30 órákor misézési lehetőség magyar papok részére a jelenési kápolnában
Szentmise után reggeli 13 órákor — ebéd
17 órákor — konferencia a fatimai jelenésekről a már megérkezett magyar zarándokok részére 20 órákor — vacsora
- AUGUSZTUS 12 — kezdődnek a jelenési évforduló ünnepségei
6.30 órákor — többnyelvű közös keresztúti ájtatosság a világ minden országából Fatimába érkezett zarándokokkal (a magyarok külön csoportot képeznek!) a fatimai püspök vezetésével
8.00 órákor — latin nyelvű koncelebrációs szentmise a fatimai püspök vezetésével a Szent István kápolnában; a zarándokok közös szentáldozása
A Cabeço (itt volt az angyali jelenés), a Valinhos (a Szűzanya augusztus 19-i jelenése!) és a látnokok szülőházának a megtekintése: találkozás Lúcia, majd Ferenc és Jácinta testvéreivel
13 órákor — ebéd
17 órákor — Film-előadás: Fatima története és zarándoklatai (Utána gyertyát osztunk ki az esti körmenetre)
17.00 — 17.30 — 18.00 — 18.30 — 19.00 órákor misézési lehetőség magyar papok számára a jelenési kápolnában
20 órákor — vacsora
22-24 óráig — szentóra, gyertyáskörmenet az Oltáriszentséggel; a magyar zarándokok 22-23 óráig közös szentségimádást tartanak, s utána résztvesznek a gyertyás-körmeneten; éjfélkor visszatérnek a hotelokba
- AUGUSZTUS 13 A Boldogságos Szűzanya 4. jelenésének 54. évfordulója
0-6 óráig — szentségimádási órák
7.30 — 8.00 — 9.30 órákor misézési lehetőség a jelenési kápolnában
10 órákor — közös rózsafüzér a jelenési völgyben (a magyar zarándokok a jobboldali oszlopcsarnok alatt helyezkednek el), ünnepi körmenet a kegyszoborral a jelenési kápolnától a bazilika előtti oltárhoz; koncelebrációs szentmise a fatimai püspökkel, betegáldás és búcsúkörmény (A zarándokok áldozhatnak mise alatt!)
- Ünnepség után azonnal ebéd
Délután pihenő és szabadidő személyes imára 20 órákor — vacsora
- AUGUSZTUS 14 — Szent István király liturgikus ünnepe
7.15 órákor — reggeli 8.00 órákor — a jelenési kápolnától indulunk a magyar keresztútra; keresztúti ájtatosság magyar nyelven
9.30 órákor — a magyar papok ünnepi koncelebrációja a Szent István kápolnában; közös szentáldozás
12.30 órákor — közös ünnepi ebéd minden magyar zarándok számára; ezen résztvesznek a portugál egyházi és állami vezetőszemélyek is
16.00 órákor — díszgyűlés (külön program) 20.00 órákor — vacsora
- AUGUSZTUS 15 Nagyboldogasszony ünnepe
7.00 — 7.30 — 8.30 órákor miselehetőségek a különböző magyar zarándokcsoportok számára a jelenési kápolnában
Érdeklődőknek kirándulás az Atlanti óceán partjára (Nazaré), útközben megtekintik Batalha és Alcobaça világhírű kolostorait (A többi zarándoknak szabadidő személyes imára)
13.00 órákor — ebéd 19.30 órákor — vacsora
21.00 órákor — ünnepi magyar nagymise a bazilikában, ahol Szent István királyunk szobra áll (Minden magyar pap koncelebrál akkor is, ha már reggel misézett!)
- A magyar zarándokok gyertyáskörmenete a fatimai Szűzanya szobrával: indulás a bazilikából
Záróünnepség a jelenési kápolnában, s Magyarország felajánlása a Boldogságos Szent Szűznek
- AUGUSZTUS 16 — 6.00 és 6.30 órákor misézési lehetőség a magyar papoknak a jelenési kápolnában Reggelivel lezárul a közös fatimai program

Máriatisztelet – ma?!

Kettős okunk is van arra, hogy éppen ezt a kérdést válasszuk mostani megfontolásunk tárgyává: az egyik az a tény, hogy a külföldön élő magyarság fatimai Mária-zarándoklattal óhajtja kifejezni köszönetét az ezeréves keresztény Magyarorszáért; a másik; augusztus 15-én ünnepeljük a Magyarok Nagyszombatját.

De — időszerű-e még ma Máriatiszteletről beszélni? Nem vagyunk-e tanúi annak, hogyan fejlődik vissza napról-napra az egykor oly népszerű Máriatisztelet? Nem kell-e zavarba jönnünk, ha valaki megkérdezi: miért éppen Mária-zarándoklattal kell köszönetet mondani a kereszténységért?

Valóban nem kell különlegesen élesszemű megfigyelőnek lenni ahhoz, hogy megállapítsuk:

a Máriatisztelet ma világszerte visszafejlődően van.

Mi lehet ennek a visszafejlődésnek oka?

A sok közül csak kettőt emelünk ki:

a.) kétségtelen, hogy a történelem folyamán a Máriatisztelet sok vadhajítást termelt. Elég csak utalnunk azokra a merész dogmatikai spekulációkra, amelyek még néhány évvel ezelőtt is vaskos «marialógiai» köteteket tettek ki, ahol sok teológus merész fantáziával «egészítette ki» azt, amit a kinyilatkoztatás bölcsőbbnek tartott elrejtteni előlünk. De még ennél is fontosabb az a tény, hogy a Máriatisztelet sok hívő lelkében valóban központi helyet foglalt el. Templomaink és magánlakásaink képei, imakönyveink és ún. «lelki irodalmunk» termékei sokszor valóban azt a benyomást keltették, mintha a katolikusok szemléletében nem Krisztus, hanem Szűz Mária állna az üdvösségtörténet középpontjában. Legyen szabad itt csak egyetlen ilyen tételre hivatkoznunk, amely még néhány évtizeddel ezelőtt is gyakran volt hallható: «Krisztus elítél, Mária megment!» Vagy egy egyszerű tény: ma már szinte hihetetlennek látszik, hogy egészen a Második Vatikáni Zsinatig(!!) tulajdonképpen érvényben volt XIII. Leo pápa rendelkezése, amely szerint a hívek — legalább október hónapjában — szentmise alatt a rózsafüzért imádkozzák!

A század elejétől fogva újra jobban érvényesülő «krisztocentrikus» («krisztusközponti») gondolkodás, a híveknek mind mélyebb bekapcsolása a liturgikus cselekménybe, a dogmatikának sokkal inkább a Szentírásra irányított figyelme lassan átalakította a hívek gondolkodásmódját is. Szabad talán azt mondanunk, hogy ma nem annyira a Máriatisztelet visszafejlődésének, mint inkább annak hitünk egészébe való integrálódásának vagyunk tanúi.

b.) A másik ok kétségtelenül az ökumenikus törekvésben keresendő. Mindenki tudja, hogy a reformációt kiváltó tényezők között egyik volt a szentek tisztelete. A hitújítók a szentek — és elsősorban Szűz Mária — tiszteletében Krisztus érdemeinek megcsorbítását látták. S mivel ma sokkal inkább azt hangoztatjuk, ami összeköt bennünket nemkatolikus testvéreinkkel, mint azt, ami elválaszt tőlük, ezért érthető, hogy sok teológus is kerüli a Máriatisztelettel kapcsolatos kijelentéseket.

Nyugodtan mondhatjuk tehát, hogy a Máriatisztelet szembevető elhalványulása mögött nem minden esetben áll rosszakarat vagy a katolikus felfogástól való eltérés.

De ha ez így van, akkor annál inkább jogosult a kérdés:

mi az alapja a mi Máriatiszteletünknek?

Röviden így felelhetünk; egyszerűen az a történelmi tény, hogy Krisztusnak, az emberiség Megváltójának édesanyja Szűz Mária volt. S ha nem látunk semmi kivetnivalót abban, hogy tiszteljük az ún. «nagy emberek» édesanyját, miért kellene éppen Szűz Máriát kivennünk ez alól az anyyira természetes és anyyira emberi törvény alól? Ki állíthatná azt, hogy egy-egy nagy ember édesanyjának megbecsülése levonna valamit is fia nagyságából? Nem kellene-e azt mondanunk: éppen azzal mutatjuk ki tiszteletünket egy-egy ember iránt, ha édesanyját is tiszteljük?

Márpedig tagadhatatlan, hogy — a Szentírás tanúsága szerint — Szűz Mária nemcsak evilági élettel ajándékozta meg Krisztust, hanem mindenütt megtalálható, ahol fontos üdvőtörténelmi esemény történik. «Az Anyának ez az egybefonódása Fiával az üdvösség munkájánál Krisztus szüzi fogantatásának pillanatától haláláig megmutatkozik... Jézus nyilvános életének kezdetén különös hangsúllyal ott áll Édesanyja is... Az igehirdetés ideje alatt szívébe zárta azokat a szavakat, amelyekkel Fia a hús és vér kötelékeit meghaladó ország feltételeit hirdette és boldognak mondta azokat, akik Isten ígését hallgatják és meg is tartják (v. ö. Mk 3, 35; Lk 11, 27-18)... Így maga Szűz Mária is a hit zarándokutját járta. Fiával való egységben hűséggel kitartott a keresztig, amely alatt — bizonyára nem Isten szándékai ellenére — állt (v. ö. Jn 19, 15), Szülöttjével együtt keservesen szenvedett és anyai szeretettel egyesült áldozatával... S mivel Istennek úgy tetszett, hogy az emberi üdvösség szentségét nem hirdeti meg ünnepélyesen addig, amíg a megígért Szentlelket ki nem öntötte, azért azt látjuk, hogy az apostolok pünkösdi ünnepe előtt 'az asszonyokkal és Máriával, Jézus anyjával, egyakarattal kitaranak az imádságban' (Ap. Csel. 1, 14).» (Lumen gentium 57, 58, 59). Így alapozza meg a katolikus Máriatisztelet alapjait a Második Vatikáni Zsinat. Egy újabb dogmatikai összefoglalás rövidebben ezt így mondja: «Szűz Máriát (a) Krisztushoz való különleges kapcsolata, (b) egyedülálló üdvőtörténelmi helyzete, (c) tökéletes megváltottsága és (d) különleges Egyház-tagsága miatt különös tisztelet és figyelem illeti meg» (Sacramentum mundi, 3. köt. 360. o.).

S hogy mindez nem intézhető el egyszerűen azzal, hogy «középkori teológiai spekulációk»-ról van szó, azt éppen a modern szentírástudomány igazolja. Ma már tudjuk, hogy az evangéliumok nem tekinthetők Jézus életének jegyzőkönyvszerű feljegyzésének: az evangéliumok az ősegház hitének, az apostoli igehirdetésnek lecsapódása. S ha ez valóban így van, akkor az evangéliumok éppen arról tanúskodnak, hogy Szűz Máriának milyen nagy szerepe volt az ősegház hitében!

Szűz Mária üdvőtörténelmi szerepének további

tisztázása karöltve járt a krisztológiai tételek kikristályosodásával. S bizonyára ismét nem véletlen, hogy Nestorius a maga, Krisztussal kapcsolatos, tévtanát, hogy ti. Krisztusban az isteni és emberi természet különválasztandó, mariológiai formában mondta ki: Szűz Mária nem nevezhető Isten Anyjának, csupán Krisztusénak. S a Nestorius tanítását elítélő Ejezusi Zsinat (431) ugyancsak mariológiai megfogalmazással utasítja vissza ezt a tant, és kijelenti, hogy Szűz Mária nemcsak «Christotokos»-nak nevezendő, hanem teljes joggal megilleti a «Theotokos» («Isten-Szülő») név. Ettől kezdve gyakorlatilag áll Nazianzi Szent Gergely mondása: «Aki nem vallja Szűz Máriát Isten-Szülőnek, az Istentől is elválasztotta magát!»

Minden más Szűz Máriával kapcsolatos dogma tulajdonképpen nem más, mint ennek az alaptételnek további kifejtése.

A Máriatisztelet tehát semmiképpen sem jelenthet eltávolodást Krisztustól, Mária iránt érzett szeretetünk semmiképpen sem csökkeníti Krisztus érdemeit. Ezért továbbra is «bizalommal járulunk a kegyelem trónja elé», Szűz Máriához, Krisztus Anyjához abban a reményben, hogy szavaink nemcsak nála, hanem Szent Fiánál is meghallgatásra találjanak. Eppen ezért joggal mondunk köszönetet Neki azért a kereszténységért, amelyet Szent Fia érdemei által nyertünk el. Hiszen a kereszténység nemcsak Krisztust jelentette a magyarság számára, hanem Szűz Máriát is, a «Magyarok Nagyszombatját», a magyarság által oly hön tisztelt «Boldogasszony Anyánkat» is!

RITTER MÁRTON

«Családi Szentóra»-mozgalom

A «családi szentóra» végzésére lassan megindult a jelentkezés. Franciaországból, Svájc-ból, Ausztriából, de még tengeren túlról is érkeznek a szentóra-szöveget kérő levelek.

Egyidejűleg jönnek a kérdések is. Többek közt: Mit tegyek, ha valami oknál fogva nem tudom a vállalt napon a szentórát elvégezni? Végezhetem máskor? Vagy lerövidíthetem? Igen, mindkettő lehetséges, hiszen vállaltásom sem bűn terhe alatt nem kötelez, sem hősiességet nem kíván. S mégis, valamiképpen a «n a p i e n g e s z t e l é s n e k», vagyis a váltott «örökmécses» feladatnak eleget kellene tennünk!

Mi a megoldás? Nagyon egyszerű: már reggel azzal kezdem a napot, hogy tudatosan felajánlom engesztelésül népemért, egyháza-mért! Ezzel a tudatos felajánlással egész napom — m i n d e n i m á m, és munkám, örömem és fájdalmam, minden cselekedetem, de minden tudatos jótetem is — az Úr Jézus érdemeivel egyesítve engesztelő áldozattá válik! A szentóra napján tudatosan állítsuk be aznapi felajánlásunkkal egész napunkat az engesztelő mozgalom egy láncszemévé. Ehhez a felajánláshoz nem kell sok idő, csak pár pillanat, rá gondolás. Még szóbeli imaszöveg sem fontos, saját szavunkkal, vagy egy fohász-szal: «Jézusom, ma mindent Érted, Veled teszek. Neked ajánlok népemért, egyháza-mért!»

Emlékezzünk

1941 augusztus 4-én, 30 évvel ezelőtt hunyt el Babits Mihály. Két idézet a «Rádió» című művéből.

«Meditáció. — Sok évszázadokon át azt hitte az ember, hogy a kiröpült hang elvész a messzeségben, és elhal, mint a kiröpült lélek. De lehet-e halála annak, mi egyszer élt? A hang, ha elnémult, még nem veszett el; a hang halhatatlan, s mikor már nem is hallja senki, él és röpi tovább! S örök, irtózatoss, néma zsvajban járjuk utainkat. Megőrülne, aki egyszer meghallaná: a föld minden hangja itt leng a fülünk körül. Mily keveset fog föl a fül kis rádiója az óriás Koncertből, mely kiindul minden pillanatban a földkerekség minden pontjáról, talán egy isteni Fül felé!»

«Új a rádió elé, s forgasd lassan a tárcsát; a hangok tolonganak minden kis vonal között, milliméterek milliméterein, és minduntalan fölhangzik a fütty — a csúnyahangú rigó füttye, aki a Rádióban lakik. Új fütty és új hang — óh ezek az eltévedt Hangok a térben, melyeket alig megtaláltunk, már újra elvesztettük, mint egy emléket, — ezek az elszabadult hangok, kik kiszállva messze színházaink kupolái alól, mint elszűhant lelkek, különös halhatatlanságukban valami térbeli örökkelvőségbe röpiúnek némán, csak egy-egy pillanatra csöngve bele itt-ott egy önfeléd fülbe, mint egy régholt költő éneke!»

1911 augusztus 7-én született Bibó István.

Családi és alkati adottságai a magyar politikai gondolkodás erdélyi iskolája felé vonták... Azoké, akik Magyarország «két tar közti», «üllő és verő közé szorult» fejezetében tartották fenn a független államiságot az erdélyi szűkebb hazában. A «német párt» és «török párt» között harmonikus politikával egyensúlyozó erdélyiek közül elsősorban Boeckayt tekintik mintaképének.

Érdekes párhuzamot vont a három közép-európai nemzet között, Lengyelország, Csehország és Magyarország között.

«Mindhárom nemzet a XVIII. század végétől napjainkig terjedő időben megkapta a nemzetévválás, pontosabban a nemzetévvé váló visszaalakulás leckéjét. Mind a három a maga idejében: Lengyelország 1772-1794 között, Magyarország 1825-1848 között és Csehország 1918-1938 között az európai demokratikus és patriotizmus mozgalmára olyan lendülettel reagált, mely a nyugateurópai kortársakat a legnagyobb reményekkel töltötte el. Mind a három azonban szembekerült azzal a ténnyel, hogy az örökölt történeti területeket, melyhez mély érzelmekkel ragaszkodott, annak soknyelvűsége folytán nem képes egységes nemzeti tudattal megtölteni. Mindhárom egy ideig azzal a hiú reménnyel áltatta magát, hogy demokrácia és a szabadság összekapcsoló ereje fogja a szétagravitáló lakosságot egységbe kovácsolni. Ezt a reményt mindenütt a

francia fejlődés nagy példája élte, ahol a nagyforradalom hatalmas élménye oly sikerrel kapcsolta be a másnyelvű kisebbségeket az egységes nemzeti tudatba. Azonban a francia példakép mögött kétezereves központi hatalom, ötszázéves nemzeti öntudat és a nagy francia forradalom presztízse állott. Ezt a példát akarták a hosszú tetszhalálból felébredt s a pusztító létezés nehézségeivel küzdő kelet-európai államok utánozni. Így a demokrácia egybeforrasztó erejébe vetett reményük természetesen hiúnak bizonyult és bekövetkezett Lengyelország többszöri felosztása, a magyar szabadságharc 1849. évi bukása és Csehszlovákia 1938-39. évi tragédiája. Mind a három katasztrófát az vette végzetessé, hogy az európai reakció hatalmaival harcoló ország ugyanakkor szembekerült saját elégedetlen kisebbségeivel is. Mind a három nemzet úgy érezte és joggal, hogy Európa szégyenletesen cserbenhagyta. Mind a három ország szétválasztási folyamata, közlebről Lengyelország ötszöri felosztása, Magyarország 1849. évi katasztrófája és 1919. évi felosztása és Csehszlovákia 1938-39. évi katasztrófája a brutális erőszaknak és az igazságtalanságnak olyan kirívó körülményei mellett folyt le, hogy egyik sem volt abban a lelkiállapotban, hogy a brutális hatalmi erőszak mögött meglássa bizonyos részben a történelem logikáját is.» — Talán érdemes egy kissé elgondolkozni ezen az eszmefuttatáson.

1621 augusztus 25-én, tehát 350 évvel ezelőtt választották meg Bethlen Gábort királlyá. — 1613-ban lett Erdély fejedelme, az utolsó Báthory meggyilkolása után. Erdemei, népszerűsége és a török határozott kívánsága volt, hogy Bethlent válasszák meg az erdélyi rendek fejedelmé. Miután választását II. Mátyás király is elismerte, a Fejedelem minden törekvése arra irányult, hogy rendet teremtsen Erdélyben és olyan európai tényezővé emelje az országot, mint volt Báthory István korában. Az 1619. évi hadjárat idején elfoglalta Pozsonyot is és hatalmába kerítette a Szentkoronát. A besztercebányai országgyűlés királlyá választotta. Bethlen a címet elfogadta, de nem koronáztatta meg magát, tudván azt, hogy a protestáns király ellen az egész katolikus közvélemény összefogott volna, és nem akarta elveszíteni a rendek támogatását. A nikolsburgi békében lemondott a királyi címről, 1622 január 6-án.

Bethlen ereje abban volt, hogy senkiben sem bízott és mindenkinek kezéből kisziklott. A két császár közt az erős közvetítő szerepére törekedett. Emellett pártfogolta a tudományokat, negyvenkétszer olvasta a bibliát. Megalapította a Nagyenyedi Kollégiumot. Támogatta Káldy György SJ bibliafordítását. Meghalt 1629 nov. 25-én Gyulafehérvárott.

Magyar újmisé írja

A mai világban van-e még valami értelme annak, hogy pap legyen valaki? Válaszként e kérdésre egy részletet idézek a II. Vatikáni Zsinat Határozatából a papi szolgálatról és életről:

A cél tehát, amelynek elérésére életükkel és szolgálatukkal törekzenek a papok: az Atyáisten dicsőségének megvalósítása Krisztusban. Ez a dicsőség abban áll, hogy az emberek Istennek Krisztusban kiteljesedett művét tudatosan, szabadon, hálásan elfogadják és egész életükkel tanúsítják. A papok tehát, akár imádsággal, akár imádással, akár igehirdetéssel, akár a szentmise bemutatásával és a többi szentség kiszolgáltatásával vannak elfoglalva, vagy bármilyen más szolgálatot tesznek az embereknek, Isten dicsőségét is növelik, és az embereket is segítik az istenes életben. Mindennek forrása Krisztus feltámadása, betetőzése pedig ugyanazon Urunk dicsősége eljövetele lesz, amikor majd átadja az uralmat az Atyának.

A papok az emberek közül valók és az emberek képviselőit képezik, akiket az Isten tiszteletével kapcsolatos dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatot mutassanak be a bűnökért. A többi emberrel mint testvérrel érintkeznek. Az Úr Jézus is, Isten Fia, akit az Atya emberként küldött az emberekhez, közöttünk lakozott és mindenben hasonlónak akart válni szentjeihez a bűn kivételével. Őt követték a szent apostolok, és a népek tanítója, Szent Pál, aki azt mondta magáról: mindenkinek mindene lett, hogy mindenkit üdvözítsen. Az Újszövetség papjai hivatásuk és felszentelésük által valamiképp kiválnak Isten népéből, de nem azért, hogy elkülönüljenek akár tőle, akár bárkitől az emberek közül, hanem azért, hogy teljesen annak a munkának szenteljék magukat, amelyre az Úr kiszemelte őket. Nem lehetnének Krisztus szolgálói, ha nem lennének a földi élettől különböző másik élet tanúi és közvetítői. De az embereknek sem szolgálhatnának, ha azok élete és körülményei idegenek maradnának előttük. Éppen szolgálatuk az, amely kifejezetten megkívánja, hogy ne szabják magukat ehhez a világhoz, de egyúttal az is velejárója szolgálatuknak, hogy ebben a világban, emberek között éljenek, és mint jó pásztorok ismerjék juhait. Azok irányítására is törekedniük kell, akik nem ebből az akorból valók, hogy ők is meghallják Krisztus szavát, és egy akor legyen és egy pásztor. Hogy ezt el is érhessek, igen nagy jelentőségűek azok az erények, amelyeket az emberi együttélésben is nagyra becsülnek. Ilyenek: a szívjóság, az őszinteség, a lelkierő, az állhatatosság, az igazság következetes keresése, az udvariasság és a többi.

Tudom, hogy méltatlan vagyok erre a szolgálatra és életre, de az Úr az, aki szolgálatába hívott és hosszú éveken át kegyelmével sok nehézségen átgátt. Jóságos szeretete, segítő ereje — amit eddigi életemben mindig éreztem — bátorságot és reményt ad arra, hogy a nem könnyű jövőnek nekivágjak. Ó adion erőt és kitartást szolgálatában mindvégig. Ezt kérjék Maguk is számomra imáikban Mennyei Atyánktól Jézus nevében.

ERŐS FERENC, Sándoregyháza

Szerelem – Házasság – Család

Csak szórakozni akarunk

«Nem látom be annak a kijelentésnek igazságát, hogy az udvarlás csak akkor megenyegedett, ha reményük, vagy szándékuk megházasodni az illetőknek. — Már 10 éve, hogy egy fiatal ember társaságában járok, és egyikünk sem akar házasságot kötni. Ő nem akarja lekötteni magát a házassággal, én pedig nem akarom feladni a munkámat, mert semmi kedvem sincs a házimunkához, vagy a gyermekneveléshez. Be kell vallanom, hogy néha ugyan bűnbe esünk, de utána mindig meggyónunk. Egészen biztos, hogy jogunk van egymás társaságára még akkor is, ha nem terveziük soha házasságot.»

Sajnálom, de határozottan ellent kell mondanom Önnek. A leírt körülmények között nincs joguk egymáshoz. Így ugyanis állandó bűnalkalomban élnek, és saját bevallása szerint csakugyan súlyos bűnöket követnek el.

Az is biztos, hogy gyónásaik szentségtörések, mert hiányzik belőlük az őszinte bánat, és az erős elhatározás a bűnök, illetve bűnalkalmak elkerülésére.

Ha meggondoljuk, hogy milyen világosan és határozottan nyilatkozott ebben a kérdésben Krisztus: «Mindaz, aki bűnös kívánsággal asszonyra néz, szívében már paráználkodott vele» (Mt 5, 28); és Szent Pál: «A test cselekedetei nyilvánvalóak; paráznaság, tisztáta-

lanság, fajtalanság... Akik ilyesmit tesznek, nem lesznek Isten országának örökösei» (Gal. 5, 19-21), akkor világos lesz, hogy mennyire távol állnak Isten akaratától és a keresztyéi lelkülettől azok, akik jogosnak tartják az ilyen bűnös kapcsolatot — de azok is, akik modern pedagógiára és lélektanra hivatkozva azt tartják hevesnek, ha a szentírás egyenes és félreérthetetlen kijelentéseitől eltérve, és a mai laza közfelfogáshoz alkalmazkodva írnak erről és hasonló témákról.

Hogy mennyire el tud torzulni a lelkiismeret, az világos abból az eltompulásból: amikor már nem is jelzi, hogy alapvető erkölcsi törvényt, a szentírásból egészen világos parancsokat szegnek meg. Imádkozzék Isten megvilágosító kegyelméért és bátorságért, hogy felismerje és meg is tudja tenni az Ő akaratát. Utána pedig beszélje meg a dolgot bűntársával: lelkük érdekében hagyjanak fel egymás társaságának keresésével, vagy pedig köszenek házasságot.

Alkalmatlan a házasságra

«Van egy nagyon jó barátunk, aki szeretne megházasodni. Harminc éves, nagyon értelmes és kedves ember. Csipőjétől lefelé azonban teljesen béna. Emiatt gyermeke nem lehet sohasem, sem a házastársi jogokat nem képes gyakorolni. A lány, aki feleségül akar menni hozzá, tudja ezt, és csak azért akar vele há-

zasságot kötni, hogy társa legyen és gondozza őt. A plébános azonban nem akarja megenyegedni a házasságot, mert azt mondja, hogy az érvénytelen lenne. Biztosra veszem, hogy ez nem lehet az egyház tanítása. Miért lenne ez az ember megfosztva a feleség társaságától és segítségétől pusztán amiatt, hogy béna?»

A plébános nagyon helyesen hivatkozott nemcsak az egyház előírásaira, hanem a természetörvény rendelkezésére is. A házasság ugyanis tulajdonképpen szerződés, amelynek lényeges pontja az, hogy a házasságot kötők jogot adnak egymásnak egymás testéhez, a gyermeknemzéshez szükséges cselekedetre. Aki valamilyen okból képtelen arra, hogy a házassági jogokat gyakorolja, az nem köthet érvényesen házasságot. Senki sem köthet ugyanis szerződést olyasmire, amire képtelen. (Ugyanez áll a véglegesen magtalanná lett emberre is. Ha azonban más okok folytán nem adhat valaki gyermeknek életet, jóllehet a házastársi jogokat természetes módon gyakorolni tudja, akkor házasságot köthet.)

Jóllehet a házassági jogok gyakorlásának képessége mindig szükséges az érvényes házasságkötéshez, ez nem jelenti azt, hogy a házastársak kötelesek élni az egymásnak adott jogokkal. Ezekről a jogokról közös megegyezéssel lemondhatnak; ez az ún. Szent József házasság. Természetesen csak magasrendű indítékok és mély lelkiélet teszi lehetővé azt, hogy átmenetileg, vagy végérvényesen lemondjanak a házastársi jogok gyakorlásáról!

HIRDETÉSEK

Az Életünk

elfogad hirdetéseket,

azok közlését kérjük

a Gazdasági Bizottságon keresztül

P. Szőke János címén beküldeni:

D. Stuttgart 1,

Werstr. 63.

Telefon: 43 37 86

A nyomda a Gazdasági Bizottság megkerülésével nem fogad el hirdetést.

A NÜRNBERGBEN MŰKÖDŐ NÉMET-ORSZÁGI MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET

felhívása a magyar emigrációhoz:

Az egyesület Burgenlandban a Fertőtől közelében 40.000 négyzetméter területet foglalt le házhelyeknek és azt áruba bocsátja magyaroknak nagyon kedvező áron és feltételek mellett. Burgenland éghajlata azonos a Kisalföld éghajlatával, de más vonatkozásban is hasonló a magyar szokásokkal, mert Burgenlandban még mindig sok magyar van. Főleg az olyan magyaroknak ajánljuk a vételt, akik már nyugdíjba kerülnek és végleg Burgenlandban telepednek le a magyar határ közelében. Innen pár óra alatt Budapestre lehet utazni és a kiutazó látogatóknak sem költséges kijönni, de pénz

befektetésnek is ajánljuk, mert a független ausztriai Burgenland idegen forgalma évről, évre emelkedik. A pénz vásárló értéke is nagyobb Burgenlandban, így kisebb nyugdíjból is jobb a megélhetési viszonyok, mint más országokban vagy világrészekben. Érdeklődők részletes felvilágosításért forduljanak a Németországi Magyar Gazdasági Egyesülethez: 85 Nürnberg 5, Postfach 150 171.

A MAGYAR CIMERT A SZENTKORONÁVAL, VAGY A KOSSUTH CIMERT MŰVÉSZI KÉZIFESTÉSEL,

ó és új arany (rhodiummal bevont rozsdamentes fém) barokk keretben, mellő — gyűrű — nyakkendő — és kézelőgomb formába ellesztve, készítt volt magyar szobrászművész leánya, Karikás Bros Cecília. (Árak: 5.00 - 12.00 US. dollár) Érdeklődőknek színes képes árjegyzék. Az árak 30 %-a a Burg Kastl-i Magyar Iskola építési költségeinek fedezésére fordítatik. — Cím:

JEWEL ARTS, 6467 Gildar Street, Alexandria, Virginia 22310, USA.

27 ÉVES, 168 MAGAS, RK. CSINOS, biztos jövedelemmel rendelkező magyar tisztviselő leány megértő komoly férfi ismerettségét keresi házasság céljából. Leveleket fényképpel «Rózsa» jellegére kér: P. Szőke János, 7 Stuttgart 1. Werstr. 63 címre.

MAGYAR ÉPÍTÉSZMÉRNÖK

mindennemű tervezési munkát: lakóházi, ipari épületek, gazdasági irodák tervezését, átépítését, az új építkezés ellenőrzését vállalja. Építkezési tanácsadással és a telekvásárlással kapcsolatban is szívesen rendelkezésre áll:

Bognár László 7255 Rutesheim
Lessingstr. 22.

«BOUTIQUE MÁRIA»

Bécsi Magyar divatáru üzlet a város szívében.

Kosztümök, kabátok, ruhák és blúzok nagy választékban. Méretre rendelések!

Pongrácz Mária

Wien 1, Herrengasse 2-4.

Tel.: 63 50 222

Ausztriában

a Fertőtől mellett tehetséges német építkezési vállalat támogatásával családi házak építését tervezzük.

A házhely kb. 400 négyzetméter és 90-100 négyzetméter lakáfelületen építjük a házakat. A becslött ár házanként kb. 60.000.— DM. A Bau-sparvertrag és az életbiztosítás bizonyos feltételek mellett az építkezés anyagi fedezésére Ausztriában is érvényesíthető. — Nyugdíjasoknak, vagy más érdeklődőknek a kezdeményezők részletes választ küldenek.

Levelét továbbítja:

Ungarisches Seelsorgeamt,
7 Stuttgart 1, Werstr. 63.

Rövid hírek

A pápa június végén ünnepélyes keretek között adta át rendelkezésének az új vatikáni kihallgatási csarnokot, amely az olasz Nervi mérnök tervei alapján több évig épült. Ezzel a Szent Péter bazilika nagyban tehermentesül és mint a pápa mondotta, kizárólag az istentiszteletek és a zárandókok ájtosságainak rendelkezésére áll. A két ellipszis alakú, hosszszanti ablakot a magyar Hajnal művész alkotta.

A kihallgatási terem építői a Nero-cirkusz alapjaira bukkantak, ahol a hagyomány szerint Szent Péter apostol is vértanúságot szenvedett. Hitelességét tudós szakértők állapították meg. A leleteket a Vatikáni Múzeumban állítják ki.

Csád nyugatafrikai köztársaságban 2 ezer ember életét követelte a kolera-járvány. Egy svájci származású missziósnővér gyűjtést indított hazájában és eddig 7 ezer oltóanyagot sikerült beszereznie. Félő ugyanis, hogy a jelenlegi esős időszakban tovább növekszik az áldozatok száma.

Ugyancsak többszáz halálos áldozatot követelt a kolera Ghana déli területein is. A hatóságok szerint fertőzött ivóvíz fogyasztása okozta a betegség elterjedését.

A három szovjet űrhajós halála alkalmából mély részvétét és együttérzését fejezte ki a Pápa a hozzátartozóknak, az országnak és a tudományos világnak.

Frankfurtban tartotta összejövetelét a nyugaton élő orosz püspökök csoportja, amely a newyorki metropolita elnökletével kezdte meg munkáját. A háború óta ez volt az első ilyen jellegű összejövetel, amelyen a londoni, genfi, hamburgi, denhaagi, müncheni, stb. érsekek találkoztak.

A francia egyház történetében először vett részt a szabadkőműves nagypáholy ülésén Párizs segédpüspöke. A páholy nagymestere köszöntötte a vendéget és kiemelte, hogy a látogatás történelmi jelentősége új utakat nyithat a kapcsolatok felvételében.

Indonéz katolikusok egy csoportja ünnepélyesen adta át a pápának az Újszövetség indonéz nyelven megjelent kiadásának egy példányát. A pápa köszönő szavaiban azt a reményét fejezte ki, hogy a hazájukba visszatérő hívők a kereszténység igaz tanúiként élnek majd és apostolkodnak.

30 olasz keresztény demokrata képviselő a világi papok állami támogatásának felemelését kérte a belügyminisztertől. Jelenleg 45 ezer lira állami támogatásban részesülnek havonta, ami közel 260 DM-nek felel csak meg.

Helgolandon a szigetlakók és az üdülő vendégek nagyszámú részvételével szentelték fel az új Szent Mihály templomot, amelyhez plébánia és előadóterem is épült.

A Stimmen der Zeit, amely Münchenben a jezsuiták kiadásában jelenik meg, nemrég ünnepelte megjelenésének 100-ik évfordulóját. Első száma 1871 júliusában jelent meg. Az

ünnepi szám a száz esztendő váltakozó történelmét mutatja be.

Csehszlovákiában 1950 óta a legmagasabb volt az idén a pappászentelések száma. A numerus clausus eltörlése, 1969 óta ugrás-szerűen 42-re emelkedett számuk. Főként azért, hogy többen megkezdett teológiai tanulmányaikat befejezhették, amelyeket különféle kényszerítő okok miatt előbb abba kellett hagyniuk.

Vatikánt hivatalos jelentés szerint újabb állam, az afrikai Dahomey nagyköveti szinten felvette a diplomáciai kapcsolatot a Szent-székekkel.

Recoaro Termében díjkiosztással ért véget az olasz katolikus újságírószövetség idei közgyűlése.

Madridból jelenti a Szerzetek Tanácsa, hogy a spanyol egyházból jelenleg több, mint 10 ezer szerzetes pap tevékenykedik külföldi missziókban. Közülük 6 ezer Latinamerikában, 1600-an Európában, 1200-an Ázsiában, 500-an Afrikában, többen Océániában és más kisebb missziós területeken.

Münchenben az 1972-es Olimpiai Játékok idejére Ökumenikus Ifjúsági Tábor felállítását tervezik az egyházak. A tábor 6 ezer 16-25 év közötti fiatalnak nyújt hajlékot a város 15 nagy iskolájában. A játékok mellett 4 információs központ nyújt gazdag programot a fiataloknak. A tábor 1972 augusztus 25-től szeptember 11-ig lesz nyitva.

Mobutu elnök bezáratta a kinshasa-kongói katolikus Lovanium egyetemet kapuit. Újságírók előtt kijelentette, hogy 21 letartóztatott hallgatónál Mao, Lenin és Marx kiadásait találták meg, holott ők elsősorban kongóiak és megtorlásként a katolikus egyetem minden hallgatóját katonai szolgálatra rendelte be. Több ellen eljárás indult.

Fürstenberg kardinális Damaszkuszban egyházi központot adott át rendeltetésének. A Szent Pál nevét viselő otthon a pápa ajándéka Damaszkusz városának.

Kneipp paporvos, a szociális reformok előharcosa születésének 150. évfordulóján ünnepségeket tartottak a németországi Ottobeurenben. A bazilikában tartott istentiszteleten 3500 hívő előtt fejtette ki a bencés apát, hogy Kneipp szellemében mindennap tennünk kell valamit testi, lelki, szellemi jólétünkért, egészségünkért.

Rómában megjelent VI. Pál pápa 1970-ben mondott beszédeinek és nyilatkozatainak gyűjteményes kötete. Első példányát Benelli államtitkár ünnepélyesen adta át a pápának.

Az Életünkben megjelent írásokért minden tekintetben azok szerzői felelősek.

Lapzárta a hónap 15-én, hirdetésekért pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!

Figyelem

1971 május 1-től Szerkesztőségünk és a Nyomda címe megváltozott! A Magyar Nyomda átköltözött a Frongartenstr. 15. sz. alá (régi helyiségétől kb. 300 méter)

Új címünk:
Magyar Nyomda
Ungarische Buchdruckerei
9000 St.Gallen
Frongartenstr. 15
Telefonunk a régi:
(071) 22 55 28

Keresünk

valódi vagy átképzett

**SZERSZÁMLAKATOSOKAT,
SZERSZÁMKÉSZÍTŐKET**

nagy karosszéria

szerszámok gyártásához.

Csak valóban kitanult szakemberek jelentkezzenek, legalább 50 %-os német nyelvtudással!

6 hét próbaidő, véglegesítés után lakásszerzésben is segítünk.

Dr. MELEGHY K. G.
Werkzeugbau und Presswerk
5070 BERGISCH GLADBACH

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja
Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:

Ungarische Buchdruckerei

9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.

(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 8.— svájci frank

Egyes szám ára: 0.70 svájci frank.

É l e t ü n k — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa
Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische Buchdruckerei, 9000 St.Gallen (Schweiz), Frongartenstr. 15.

Telefon: (071) 22 55 28

Kto. Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei

Sparkassa der Administration St.Gallen

Bezugspreis jährlich: 8.— Sfr.